

5. Datarea acestui nivel este de altfel asigurată de fragmentele de amforă de tip cartaginez, fără gât și acoperită cu barbotină, frecvent în Dobrogea în sec. VI–VII e.n. (cf. C. Scorpă, *op. cit.*, pp. 280–281, tip XIV, și nota 47), și de castron, incastrat de J. W. Hayes, *Late Roman Pottery*, London, 1972, p. 388 și fig. 69, 24 în Form 3, tip. F, în sec. VI e.n.
6. Cf. Hayes, *op. cit.*, această ceramică, încadrată în Form 3, tip E (vezi, fig. 68, 14, 15), este datată în jurul anului 500 e.n. (pp. 337–338).
7. Vezi, B. Mitrea și C. Preda, *Nécropoles de type Sidana – Tchérniakhor en Valachie*, Dacia, N.S., VIII, 1964, p. 217, fig. 4, 2; Idem, *Necropole din sec. al IV-lea e.n. în Moldova*, Ed. Acad., București, 1966, passim.
8. Vezi, în continuare, E. Oberländer-Tirnoveanu, *Monede romane și bizantine descoperite la Troesmis*; Catalogul monedelor descoperite în campania arheologică 1977 la Troesmis, nr. 28.
9. Suzana Dolinescu-Ferche, *Așezări din secolele III și VI e.n. în sud-estul Moldovei. Cercetările de la Dulceanca*, Ed. Acad., București, 1974, p. 89, fig. 94 și p. 94, fig. 101.
10. Vezi, *supra*, pentru analogii și datare, nota 5.
11. Vezi, în Catalogul monedelor, nr. 23 (anii 395–408 e.n.).
12. *Idem*, nr. 15 (a. 317 e.n.).
13. Cf. C. Scorpă, *Ceramica romano-bizantină dela Sucidava*, Pontica VIII, 1975, pp. 272–273 și pl. II, 10, tip A – cel mai frecvent tip de amforă din Dobrogea, în secolele V–VII e.n. (Oltina, Capidava, Dimogetia, Ulmetum, Histria, Tomis, Callatis, Argamum, Iatrus).
14. Vezi, Catalogul monedelor, nr. 21, monedă Valens (anii 361–365 e.n.).
15. Din cele trei monede, au fost recuperate două bronzuri de la Constantinus II (anii 341–346 e.n., respectiv 355–361 e.n.) – Catalogul monedelor, nr. 18, 20.
16. Întrucât caseta nu a putut fi adincită sub cota – 38,000, nu se pot aduce alte precizări, în afară de faptul că temelia zidului locuinței din sec. IV e.n. se situa deasupra nivelului 1.
17. Vezi, în continuare, I. Vasiliu, *Observații cu privire la moarcările de inhumare de la Troesmis*.
18. În Catalogul monedelor, la nr. 24.
19. *Idem*, numerele: 16, 19, 22, 25 – 27.
20. *Idem*, nr. 29.
21. *Idem*, numerele: 14, 17 și 38.
22. *Idem*, nr. 3.
23. *Idem*, nr. 5 (Faustina I – anii 141–161 e.n.)
24. Vezi comentariul la I. Vasiliu, *op. cit.*, în acest volum.
25. Despre locuirea romană timpurie de la Troesmis, în continuare A. Opaït, *Așezarea romană timpurie de pe platou*.

TROEMIS – AŞEZAREA ROMANĂ TIMPURIE DE PE PLATOU

ANDREI OPAIT

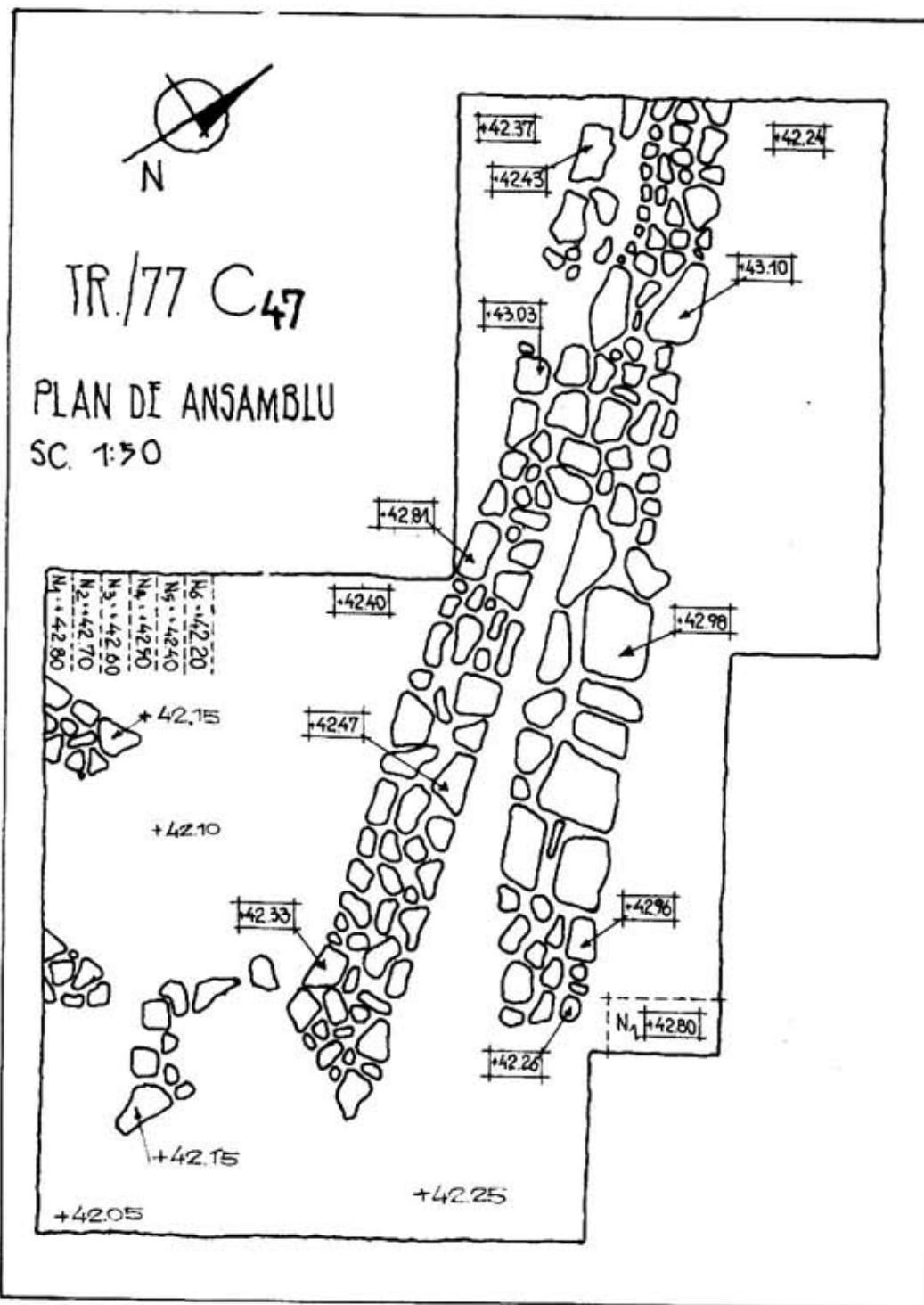
Casetele 41 – 74 și secțiunea de control de $90 \times 1,50$ m, orientate NE – SV au surprins periferia așezării extramuros de la Troesmis situată la nord de cele două fortificații, pe un vast platou cu altitudinea medie de 43–44 m.

Locuințele au zidurile din piatră legate cu pămînt, elevația fiind continuată cu chirpic, așa cum s-a surprins la casetele 39 bis, 43 și 48 bis, prevăzute uneori și cu contraforti la exterior, cum se observă la caseta 70 (Pl. 28). Adeseori s-au surprins și diferite faze constructive cum ar fi C 47 unde un zid vechi este parțial demantelat, noul zid suprapunându-se în parte (Pl. 26).

DemanTELările practiceate în antichitate precum și timpul limitat avut la dispoziție, nu ne-au dat putință descoperirii unei locuințe în întregime. În casetele C 43, C 47 și C 70 care au fost extinse s-au surprins ziduri de dimensiuni destul de mari. Astfel zidurile locuinței din C 43 (pl. 31/2) s-au păstrat pe o lungime de 12 m și o lățime de 4,50 m, cele din C 70 sunt de 10×6 m (Pl. 28, 31/1,3), cu o grosime medie de 0,60–0,70 m, orientate E – V și N – S.

Din punct de vedere urbanistic s-au sesizat unele densități de locuire în zona casetelor 43–48 bis, 52–56 și 70–72. Primele două aglomerări bănuim că s-ar datora și vecinătății cu marca arteră rutieră ce venea dinspre NE și continuă spre cetatea dinspre SV, după cum apare și pe aerofotograma interpretată de Al. S. Ștefan¹ și surprinsă de noi în zona casetelor 49–51.

Faptul că drumul apare în aceste trei case – deci pe o suprafață de cca 30 m – pare să indice faptul că aici ar putea fi vorba probabil de o piațetă sau o intersecție de drumeuri. Linia casetelor nefiind perpendiculară pe direcția drumului, am efectuat un mic sondaj de $15 \times 0,50$ m, în apropiere, lățimea șoselei fiind de cca 7 m. Altitudinea drumului în zona casetelor 50–51 (Pl. 32/1) este de cca + 43,90 m. În caseta 51, sub partea pietonală demarcată de cca carosabilă prin lespezi așezate pe cant, am surprins un mic canal construit tot din lespezi și bolovani de formă aproximativă rectangulară, așezat vertical (Pl. 32/2). Sub acest canal de cca 43,00 m, apare, credem noi, o altă fază a drumului. Spre deosebire de pavajul ultimei faze (+ 43,90 m) care este realizat din pietriș, a doua fază ($\pm 43,00/43,10$ m) este realizată din pietricele de dimensiuni mici. În substructurele

ambelor faze s-a folosit mult pămînt galben steril, foarte bine bătătorit. Un drum secundar care venea probabil dinspre S - SE, de la cetatea de Est, se pare că a fost surprins parțial în caseta 48 bis la $\pm 43,65/43,70$ m pe care apare și o monetă de la Geta².

Cronologie, cele două faze ale drumului par să se dată astfel: prima fază sec. II p., a două fază — sfîrșitul sec. II - inceputul sec. III p. Desigur aceste date sunt simple ipoteze de lueru, ele trebuie să fie verificate prin săpăturile viitoare.

La sud de „piată” locuirea surprinsă în casetele 43—48 bis, este foarte intensă, înregistrîndu-se cca cinci nivele în fiecare casetă, numărătoarea lor făcîndu-se de sus în jos. Este foarte probabil ca în această zonă locuințele să aibă un caracter meșteșugăresc și comercial. Astfel, pe nivelul III din C 43 se constată o abundență de ace din os pentru cusut și împuns. În același timp pe acest nivel avem și cantitatea cca mai mică de ceramică, procentajul de ceramică pe nivele prezintăndu-se astfel: $N_1 (+ 41,81/41,86$ m) = 25,2%; $N_{II} (+ 41,55/41,60$ m) = 34,9%; $N_{III} (+ 41,45/41,50$ m) = 11,4%; $N_{IV} (- 41,10/41,15$ m) = 27,6%. Evident, aceste date sunt relative deoarece nu s-a putut degaja întreaga locuință. Încadrarea cronologică este facilitată de prezența pe nivelul II a două monete de la Septimius Severus și Elagabal³, iar pe nivelul IV, a unui vas mortaria terra sigillata, datat în a două jumătate a sec. II e.n.⁴, deci nivelul III se datează probabil în ultimul sfert al sec. II p. iar nivelul I, în al doilea sfert al sec. III p.

În caseta 45 pe nivelul II au apărut cca. 10 opăti.

În caseta 48 bis, situată chiar la marginea intersecției rutiere, pe nivelul III, s-au descoperit cca. 9 uleiouri de tip amforoidal, iar pe nivelul II fragmentele unei amfore de mari dimensiuni care servea probabil pentru conservarea peștelui sărat sau a unor cereale⁵.

La nord de „piată” locuirea din casetele 52—56 pare a fi de o durată mai scurtă, iar între C 56—C 66 devine chiar sporadică. Conform ceramicii apărute pe ultimul nivel, care are și urme de incendiu se pare că locuirea de aici începează într-un moment al celei de-a două jumătăți a secolului II p.

Locuirea din casetele 70—72 este deosebit de intensă. Prin extinderea spre vest a casetei 70 (Pl. 28, 31/1,3) au fost surprinse trei camere notate cu A, B, C în care apar cinci nivele: $N_1 = \pm 44,30$; $N_{II} = \pm 44,00$ m; $N_{III} = \pm 43,86$ m; $N_{IV} = \pm 43,75$ m; $N_V = \pm 43,66$ m; ultimul nivel fiind prins parțial deocamdată numai în camera A. Monetele descoperite în această locuință dau următoarea încadrare cronologică: în nivelarea de deasupra nivelului IV din camera B a fost găsită o monetă de la Faustina II (161—175)⁶, în timp ce pe nivelul III apar trei monete, două în camera A și una în camera C, provenind de la Hadrianus, Marcus Aurelius și Septimius Severus⁷ care, plasează acest nivel la inceputul secolului al III-lea p. Tot aiei merită atenție descoperirea în afara laturii de est a locuinței, a unui nivel, anterior construcției locuinței, aflat la $\pm 43,20$ m datat cu o monetă de la Traian (a. 102—103)⁸ și care atestă inceputul locuirii în această zonă.

◀ PL. 26 — CASETA 47 — PLAN DE ANSAMBLU; SC. 1:50

PL. 26 — CASSETTE 47 — PLAN GÉNÉRAL (ECH. 1:50).

TFL. 26 — DIE KASSETTE 47 — GRUNDRISS (1:50 D. ORIG. GRÖSSE)

PL. 27 — CASETA 51 — PROFIL LONGITUDINAL E—V; SC. 1:20

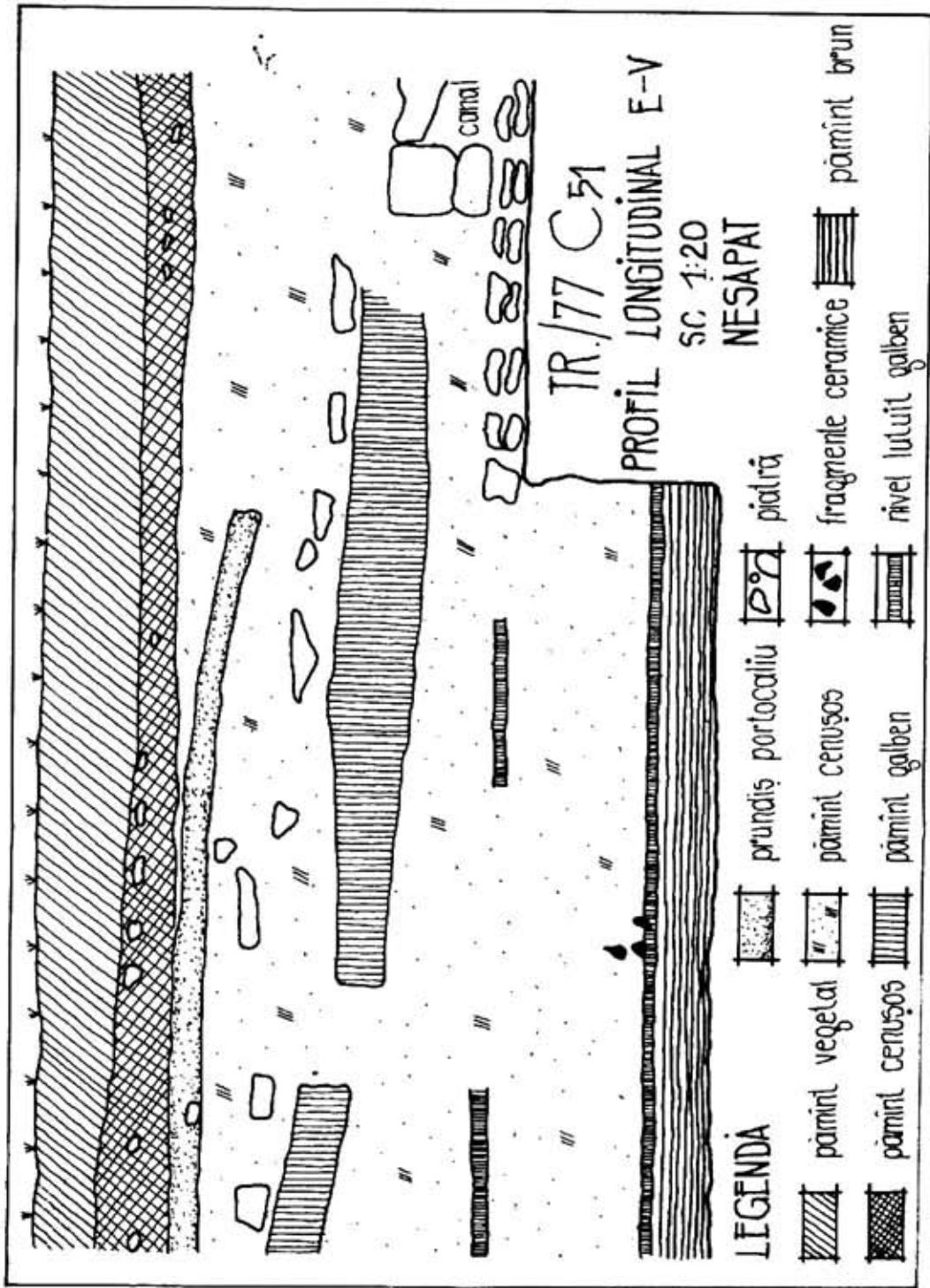
PL. 27 — CASSETTE 51 — PROFIL SUD (ECH. 1:20).

TFL. 27 — DIE KASSETTE 51 — SÜD PROFIL (1:20 D. ORIG. GRÖSSE)

PL. 28 — CASETA 70 — PLAN DE ANSAMBLU; SC. 1:50.

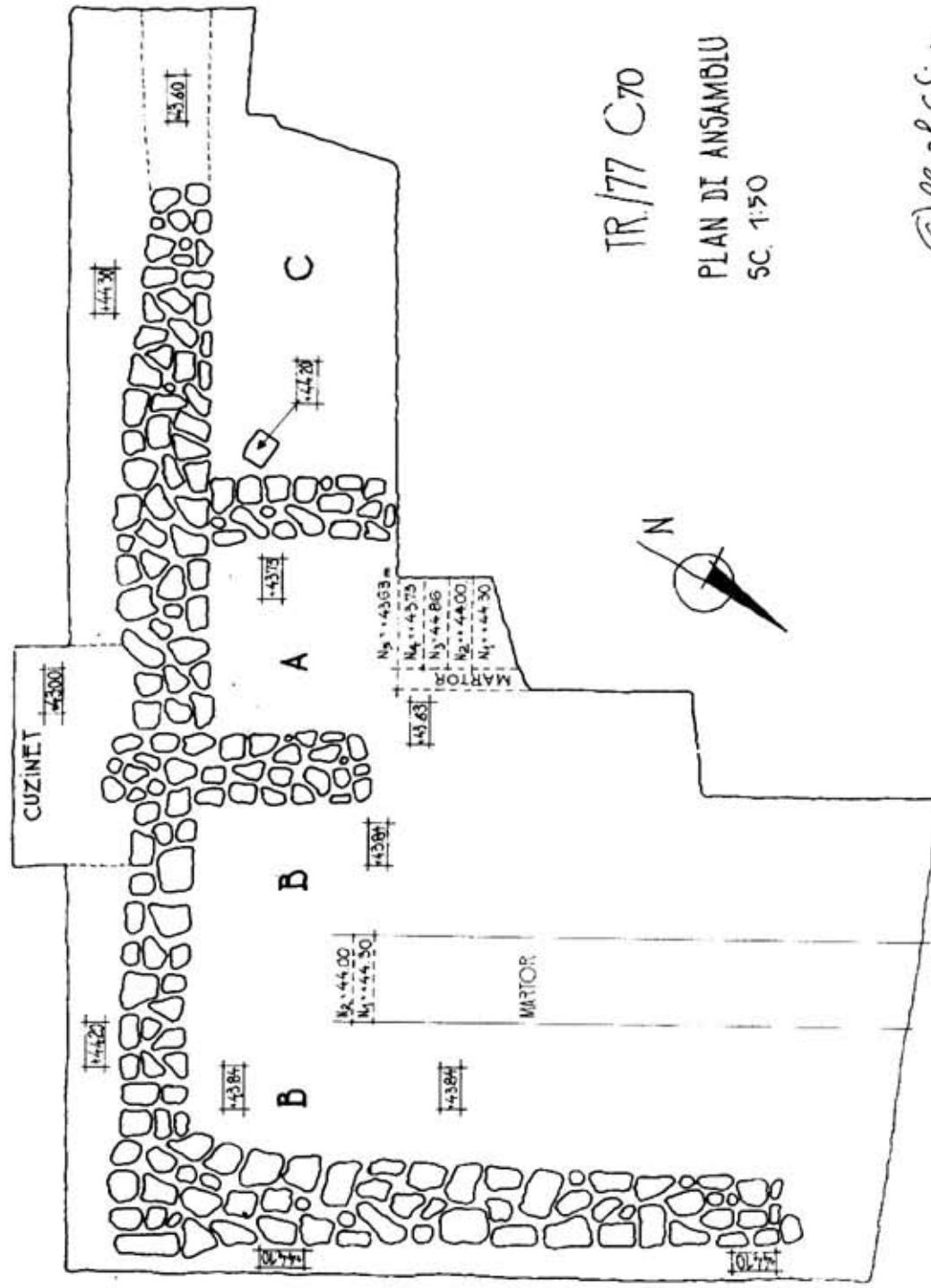
PL. 28 — PLAN GÉNÉRAL (ECH. 1:50)

TFL. 28 — DIE KASSETTE 70 — GRUNDRISS (1:50 D. ORIG. GRÖSSE)

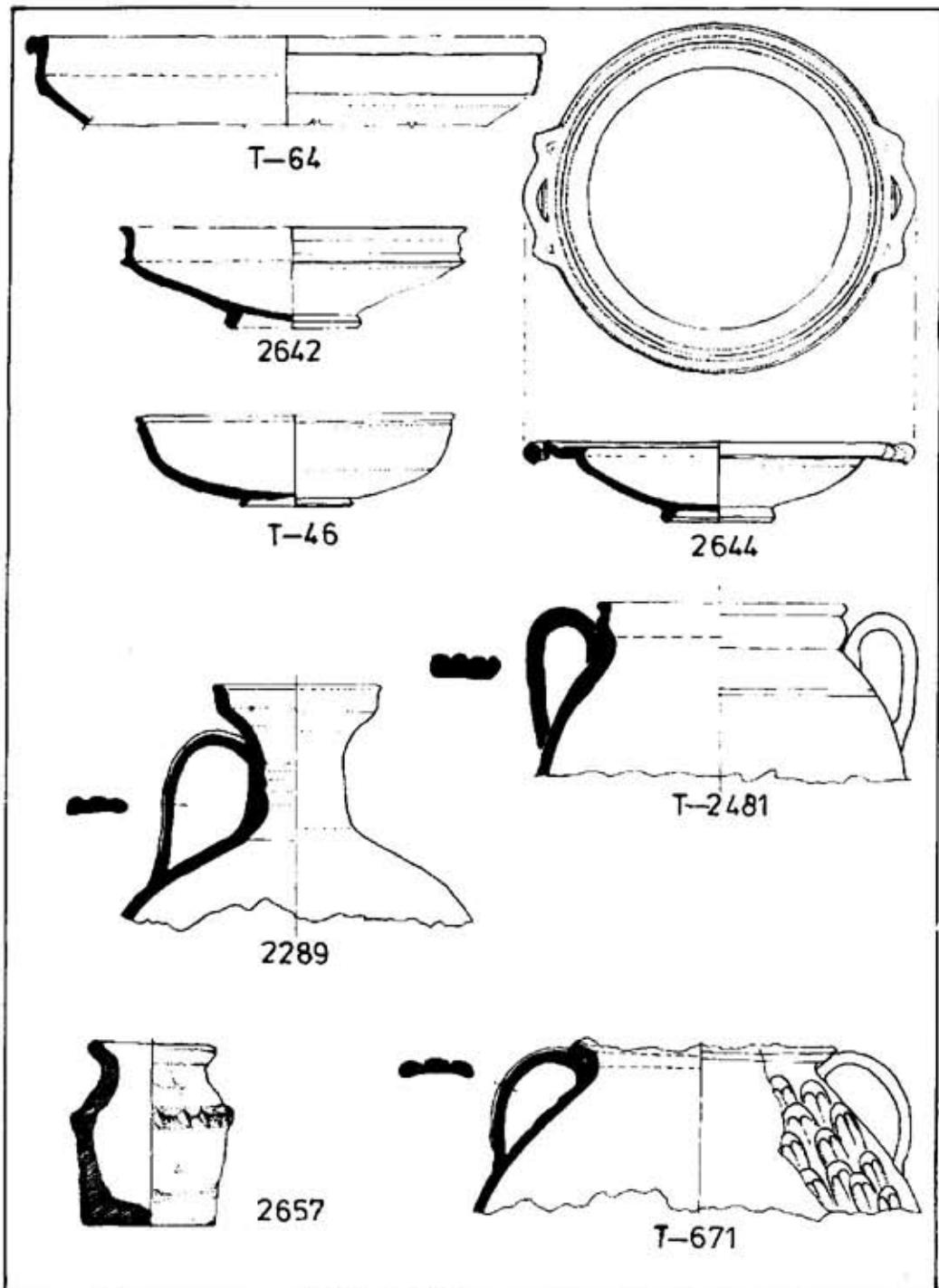
200

27

201

(C) Pl. 28. 9. Suceava

29

Secțiunea de control trasată în continuarea casei 74 ne-a indicat limita nordică a așezării extramuros, densitatea locuirii în această zonă fiind de asemenei redusă. Au fost surprinse urme de locuire între metrii 5–11, 25–30, 34–36 și 40–46. Ziduri nu au apărut decât la metrul 7 unde apare unul foarte slab conservat din pietre legate cu pămînt.

Prin depărtarea față de nucleul locuirii, care probabil era pe malul Dunării, locuirea din zona caselor 70–72 ne lasă impresia unei gospodării oarecum izolate, locuirea pauperă și nu prea întinsă surprinsă de secțiunea de control constituind probabil o parte din anexele acestei gospodării.

În zona în care se înepuse săparea vechiului traseu al canalului de irigație s-a căutat să se degajeze de dărimături cîteva încăperi dintr-un vast edificiu care apăruse la capătul de nord al canalului. Degajarea a fost însă superficială, noi oprindu-ne pe ultimul nivel al edificiului, pregătind practic terenul pentru o viitoare săpătură sistematică. Prin natura zidăriei, fragmentele de podea în „opus signinum” groase de cca 25 cm dezlocate de cupa excavatorului, obiectele metalice și ceramice descoperite, ne-am dat seama că este vorba de un mare edificiu termal. Dezvelirea completă sperăm să facă scopul unei viitoare săpături sistematice.

O imensă cantitate ceramică a fost recoltată⁹, avînd forme variate, dintre care unele aparțin unei zone cu tradiții comune, în cazul de față Asia Mică, altele reprezentă preluări din formele de largă circulație în epocă sau sunt supraviețuiri ale unor forme specifice fondului etnic autohton, getic. Am acordat o deosebită atenție studiului ceramicii deoarece, după cum este bine știut, aceasta prezintă unele particularități specifice unor anumite arii geografice din cadrul unei provincii. Astfel, alcătuirea unui tabel tipologic-cronologic al ceramicii romane dintr-o provincie prezintă dificultăți. Soluția cea mai acceptabilă și care dă rezultate fidele unei anumite realități istorice, rămîne aceea a identificării ariilor de difuziune ale unor forme ceramice dintr-o anumită argilă și de alcătuire pentru fiecare arie a unui tabel tipologic și cronologic. Un exemplu în acest sens credem că îl oferă zona Troesmisului, a Noviodunumului sau a orașelor grecești de pe litoral.

Principalul criteriu avut în vedere la studierea materialului ceramic a fost acela al funcționalității indeplinită de vasul respectiv. Astfel principalele categorii ceramică sunt: recipientele pentru transportul și conservarea unor produse, vasele pentru bucătărie, vesela pentru masă și recipientele de uz variat.

VESELĂ DE BUCĂTĂRIE

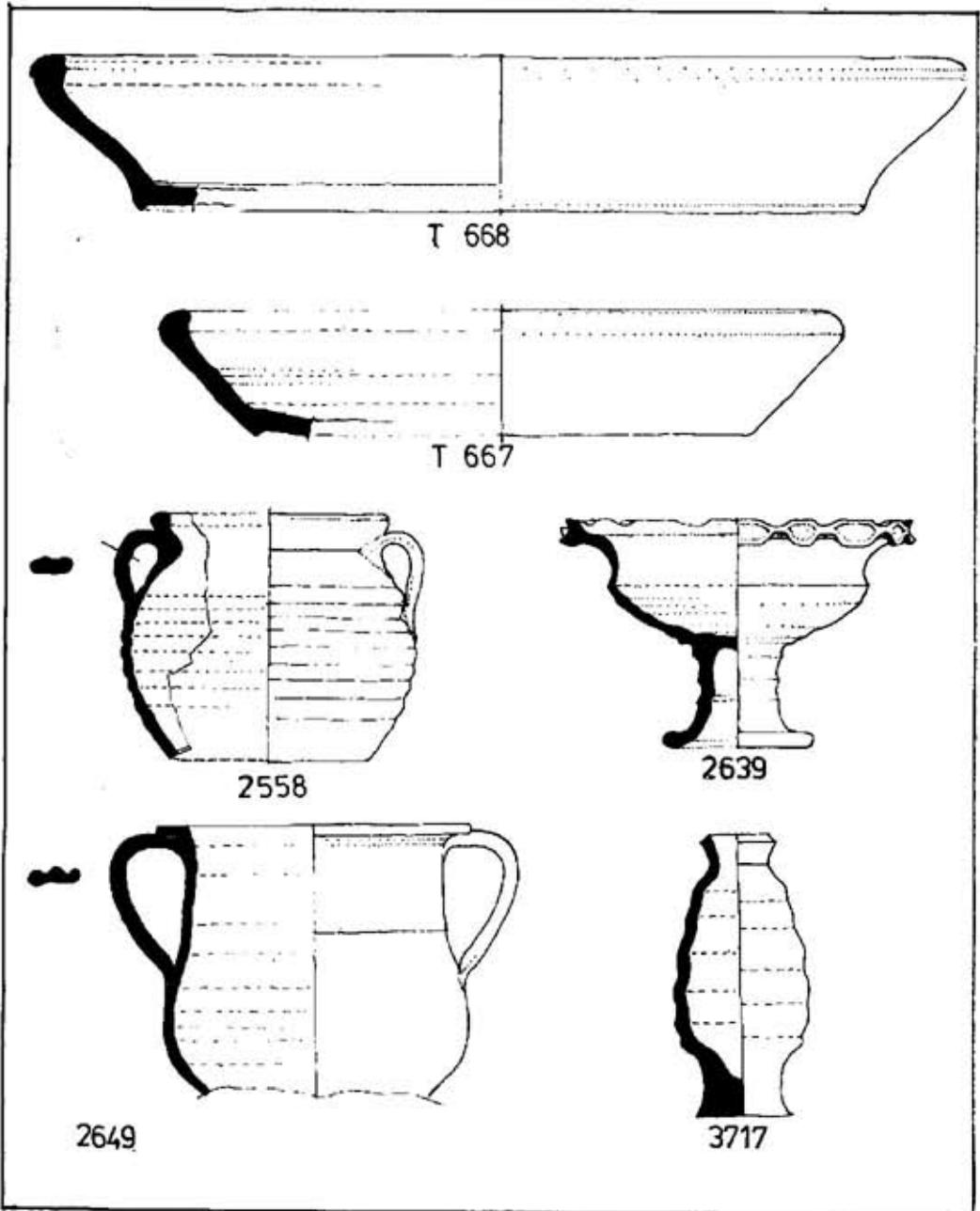
Este prezentă în proporție de 25%.

Cuprinde vasele pentru gătit, prepararea alimentelor și spălare. Formele cele mai frecvente sunt oalele, castroanele și cratiile (P. 35/1, 3, 6; 36/3). Argila acestor vase

◀
PL. 29 — VESELĂ DE MASĂ ȘI GETICĂ (2657); SC. 1:3, EXCEPTIND T-671 (SC. 1:2).
PL. 29 — VESSELLE À MANGER (2657) — ECH. 1:3. À PART T-672 (ECH. 1:2).
TFL. 29 — TISCHGESCHIRR UND GETISCHES GESCHIRR (2657) (1/3 D. ORIG. GRÖSSE, AUSNAHME T - 671 — 1/2 D. ORIG. GRÖSSE)

▶
PL. 30 — VESELĂ DE BUCĂTĂRIE: T-668, T-667, 2558 (SC. 1:3); VESELĂ DE MASĂ — CRATER 2649 (SC. 1:3); AFUMĂTOARE: 2639 (SC. 1:3); UNGUENTARIUM: 3717 (SC. 1:2).

▶
PL. 30 — VESSELLE DE CUISINE: T-668; T-667; 2558 (ECH. 1:3); VESSELLE À MANGER — CRATÈRE: 2649 (ECH. 1:3); CALICE À ENCENS: 2639 (ECH. 1:3); UNGUENTARIUM: 3717 (ECH. 1:2).

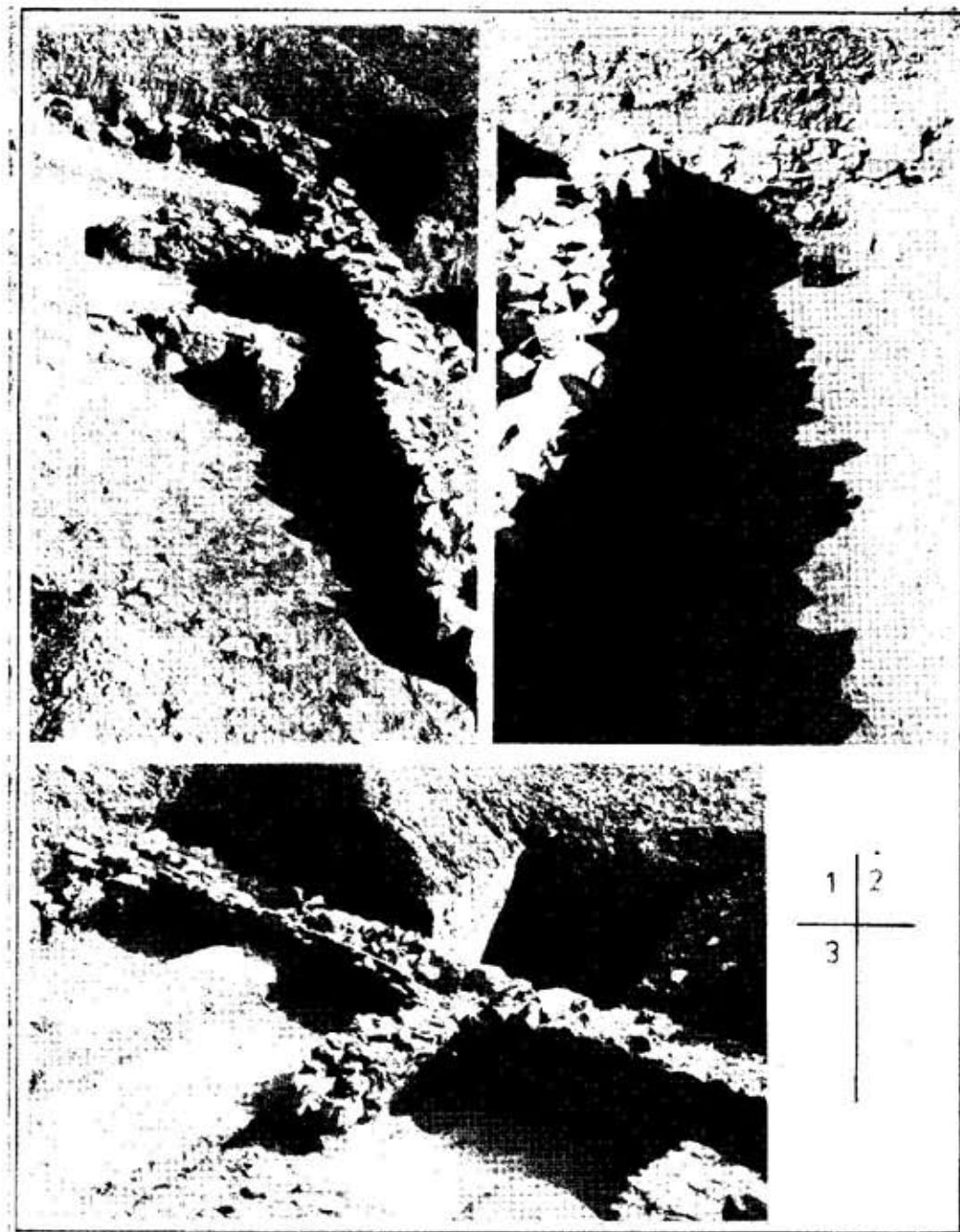

30

TFL. 30 — KÜCHENGESCHIRR; T - 668; T - 667, 2558 (1/3 D. ORIG. GRÖSSE); TISCHGESCHIRR — KRATER: 2649 (1/3 D. ORIG. GRÖSSE); RÄUCHERSCHALEN 2639 (1/3 D. ORIG. GRÖSSE); UNGUENTARIUM: 3717 (1/3 D. ORIG. GRÖSSE).

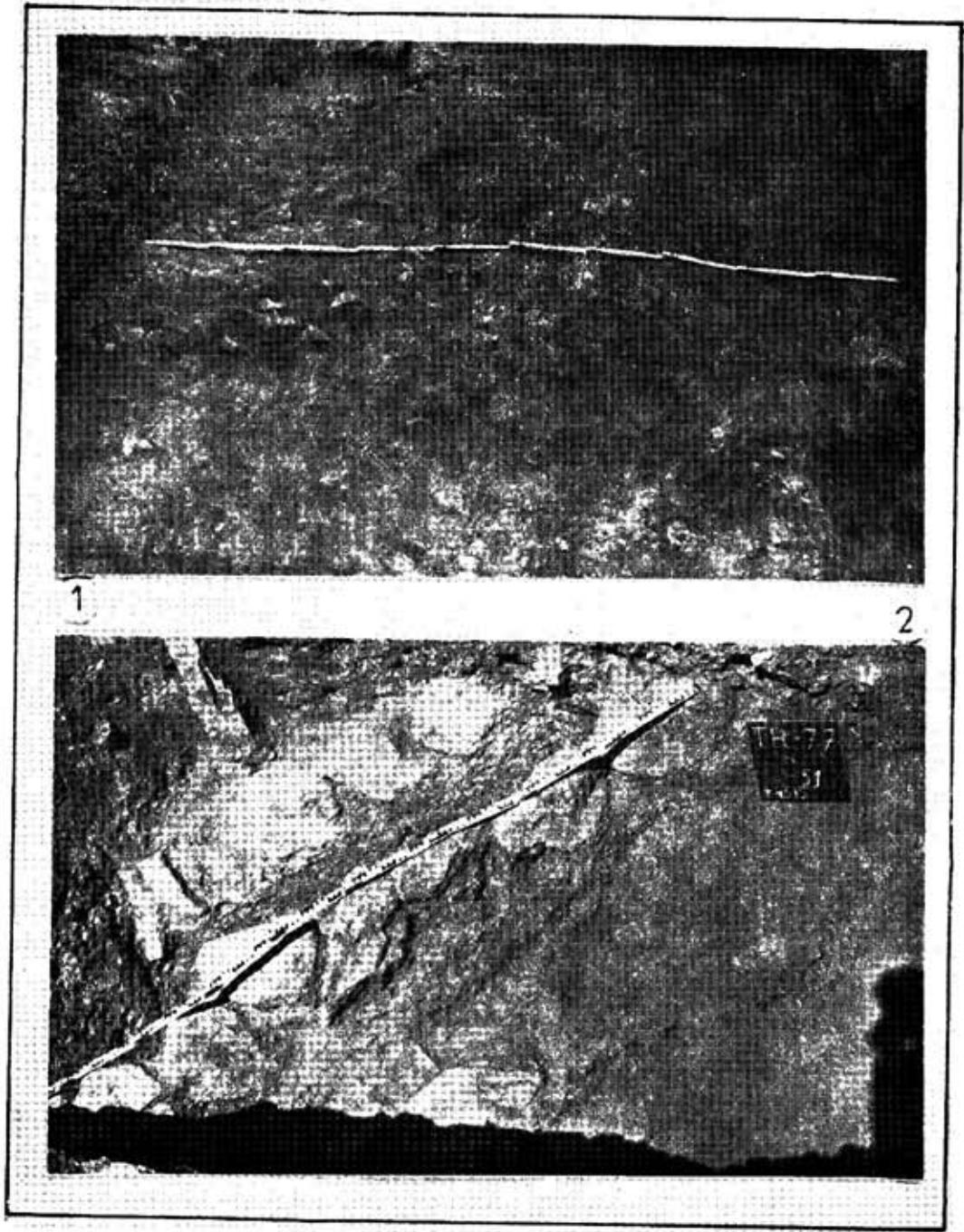
204

PL. 31 — 1. CASETA 70; 2. CASETA 43; 3. CASETA 70 (CAMERELE A ȘI B).
 PL. 31 — 1 — CASSETTE 70; 2 — CASSETTE 43; CASSETTE 70 (CHAMBRES A ET B).
 TFL. 31 — 1) DIE KASSETTE 70; 2) DIE KASSETTE 43; 3) DIE KASSETTE 70 (DIE RÄUME
 A UND B).

31

205

PL. 32 — 1. CASETELE 50—51: ULTIMA FAZĂ A DRUMULUI — SEC. III P. 2. CASETA 51 — CANALUL DE SUB PARTEA PIETONALĂ A DRUMULUI.

206

◀ PL. 32 — 1. CASSETTE 50—51: LA DERNIÈRE PHASE DE LA ROUTE (III-E SIÈCLE);
2 — CASSETTE 51 — CANAL.

TFL. 32 — 1) DIE KASSETTEN 50—51: LETZTES STADIUM DES WEGES (3 JH.) 2) DIE
KASSETTE 51: WASSERLEITUNG

este gălbui-eșnășie, zgânturoasă, pereții groși. Toate vasele prezintă urme de ardere secundară și de funingine. Considerăm că în această grupă pot fi incluse și vasele confectionate dintr-o argilă brună, grosieră, decorată cel mai adesea cu un briu alveolat pe diametrul maxim (Pl. 29/2657).

VESELA PENTRU MASĂ

Reprezintă circa 40% din totalul ceramicii. Conform criteriului enunțat mai sus am inclus în această categorie vesela aşa-zisă „de lux” (Pl. 33/2, 36/2), precum și vesela a cărei argilă este tot fină, dar fără a avea calitățile celor dintii și care imită vasele „terra sigillata” sau pregameniene (Pl. 34/3—6; 35/2,4—5).

RECIPIENTELE DE UZ VARIAT

În această categorie am inclus miciile recipiente pentru iluminat (Pl. 37/2—7), păstrarea parfumurilor (Pl. 39/3717), arderea mirodeniilor (Pl. 30/2639; 34/2).

GRAFFITI

A fost descoperit un singur fragment ceramic din umărul unui uleiior pe care era incizat numele FLAVI (Pl. 35/1).

OBIECTE DIN METAL

Sunt în majoritatea cazurilor accesorii vestimentare sau de podobă: fibule (Cat. nr. 30, Pl. 39/1 a-b), catarame (Cat. nr. 35; Pl. 39/2), ace de păr și de cusut (Cat. nr. 39, 41; Pl. 39/3—4), nasture (Cat. nr. 33; Pl. 38/4), sau cercel de bronz (Cat. nr. 36; Pl. 38/8); obiecte de uz gospodăresc: incuietori (Cat. nr. 40; Pl. 39/5), verigi și scoabe (Cat. nr. 32, 37; Pl. 38/5, 7), elopetei (Cat. nr. 28, 29, 31; Pl. 38/1—3) sau instrumente medicale: o spatulă (Cat. nr. 34; Pl. 38/9) și o sondă (Cat. nr. 38; Pl. 38/6).

OBIECTE DIN OS

Sunt reprezentate în totalitate acele pentru păr sau pentru cusut și impuns (Cat. nr. 42—43; Pl. 39/6—7).

OBIECTE DE ARTĂ

Foarte modest reprezentate, atât calitativ cît și cantitativ, sunt realizate din argila specifică municipiului Troesmis, bej-cafenie. S-au descoperit fragmente dintr-o statuetă

PL. 33 — 1. CASETA 52 — VESELĂ DE MASĂ «IN SITU».

2. VAS MORTARIA TERRA SIGILLATA.

PL. 33 — 1. CASSETTE 52 — VESSELLE À MANGER «IN SITU»; 2 — VASE MORTARIA ►

* TERRA SIGILLATA * 3 ASSIETTE À ANSES LATÉRALES.

TFL. 33 — 1) DIE KASSETTE 52 TISCHGESCHIRR „IN SITU“ 2) TERRA SIGILLATA MORTARIAGEFÄSSE

3) TELLER MIT WAAGERECHTHENKELS

PL. 34 — 1, 3—6 — VESELĂ DE MASĂ; 2 — APUMĂTOARE.

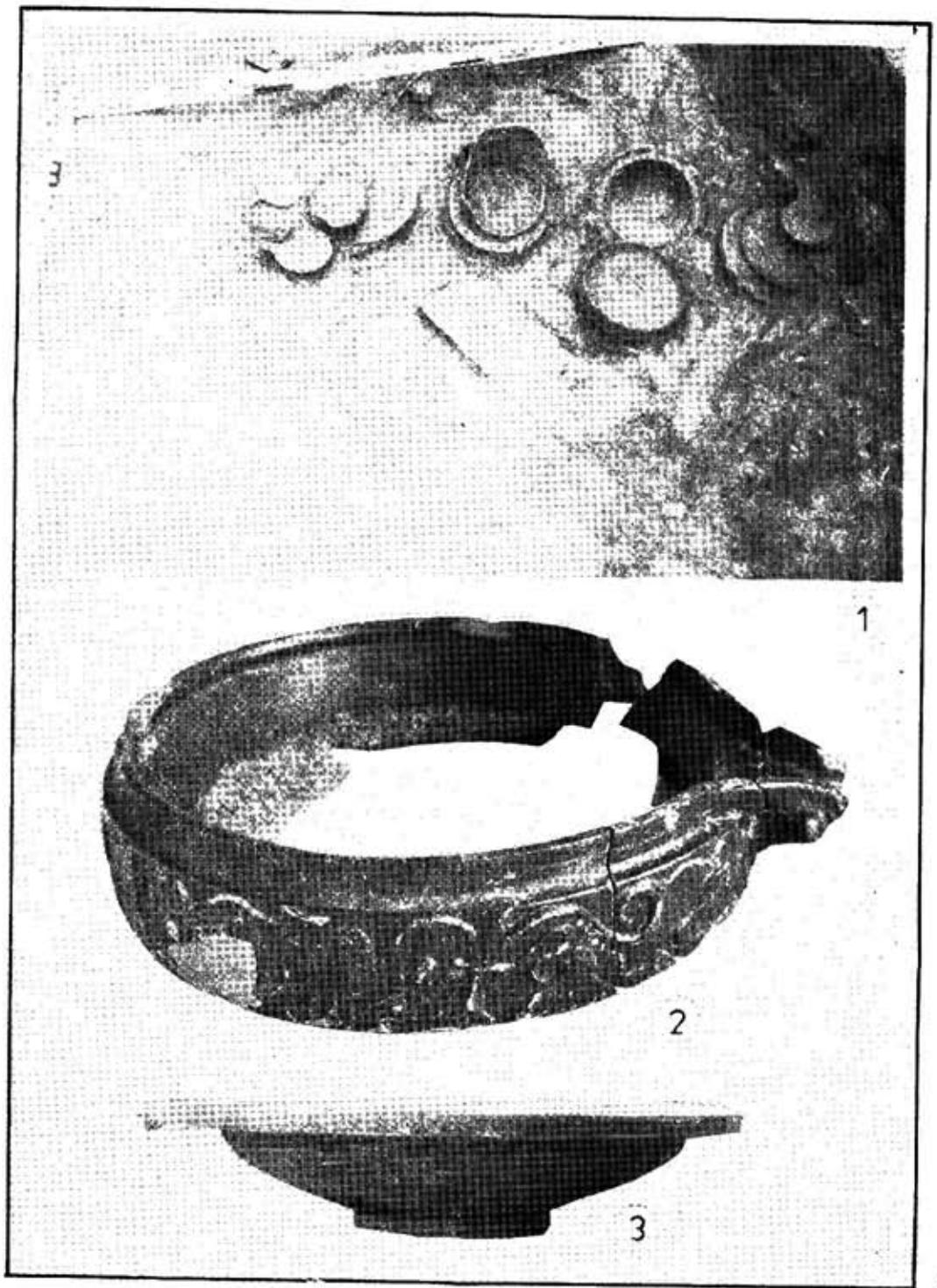
PL. 34 — 1, 3—6 — VESSELLE À MANGER; 2 — CALICE À ENCENS.

TFL. 34 — 1, 3—5 — TISCHGESCHIRR; 2 — RÄUCHERSCHALEN

►►

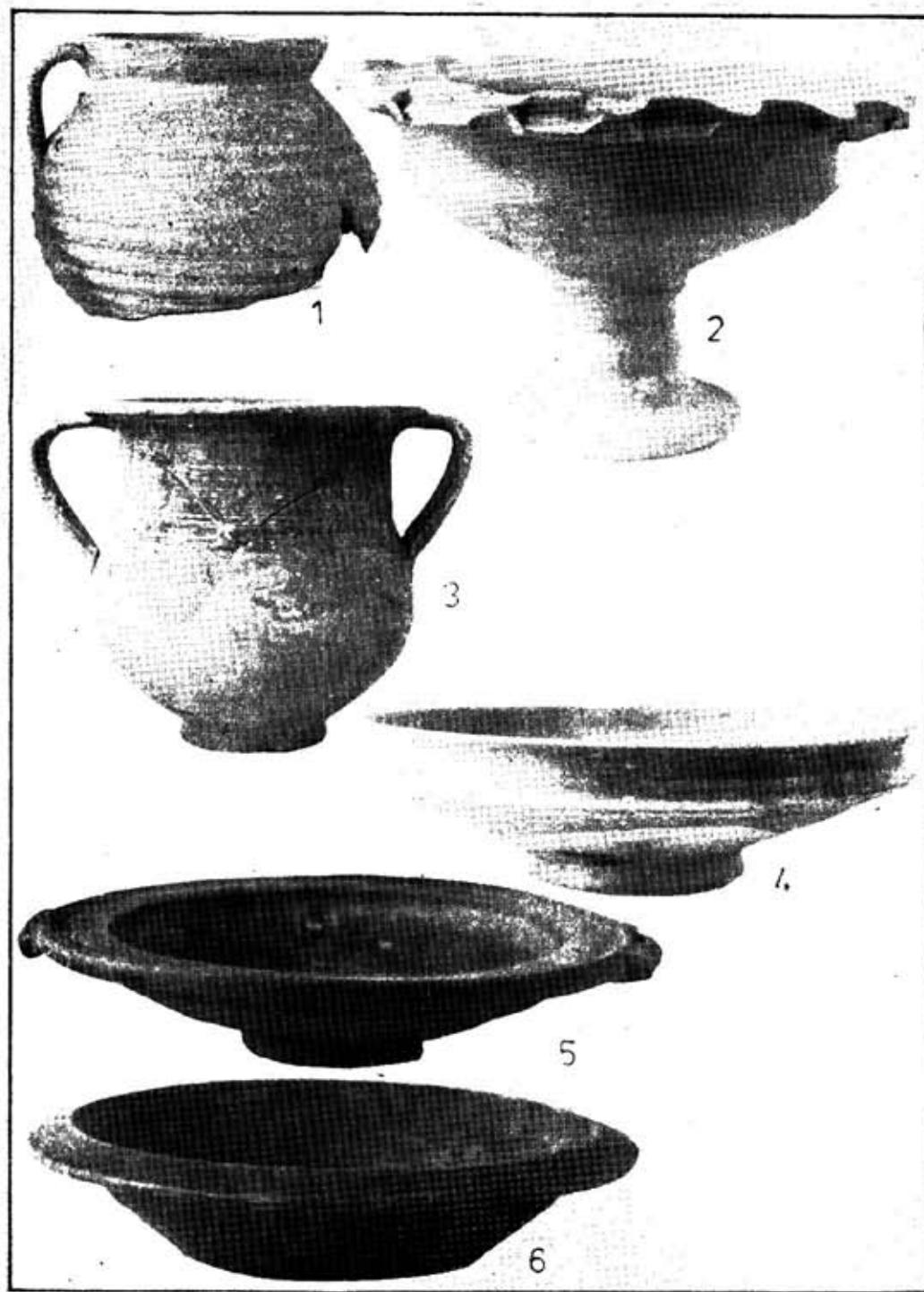
32

207

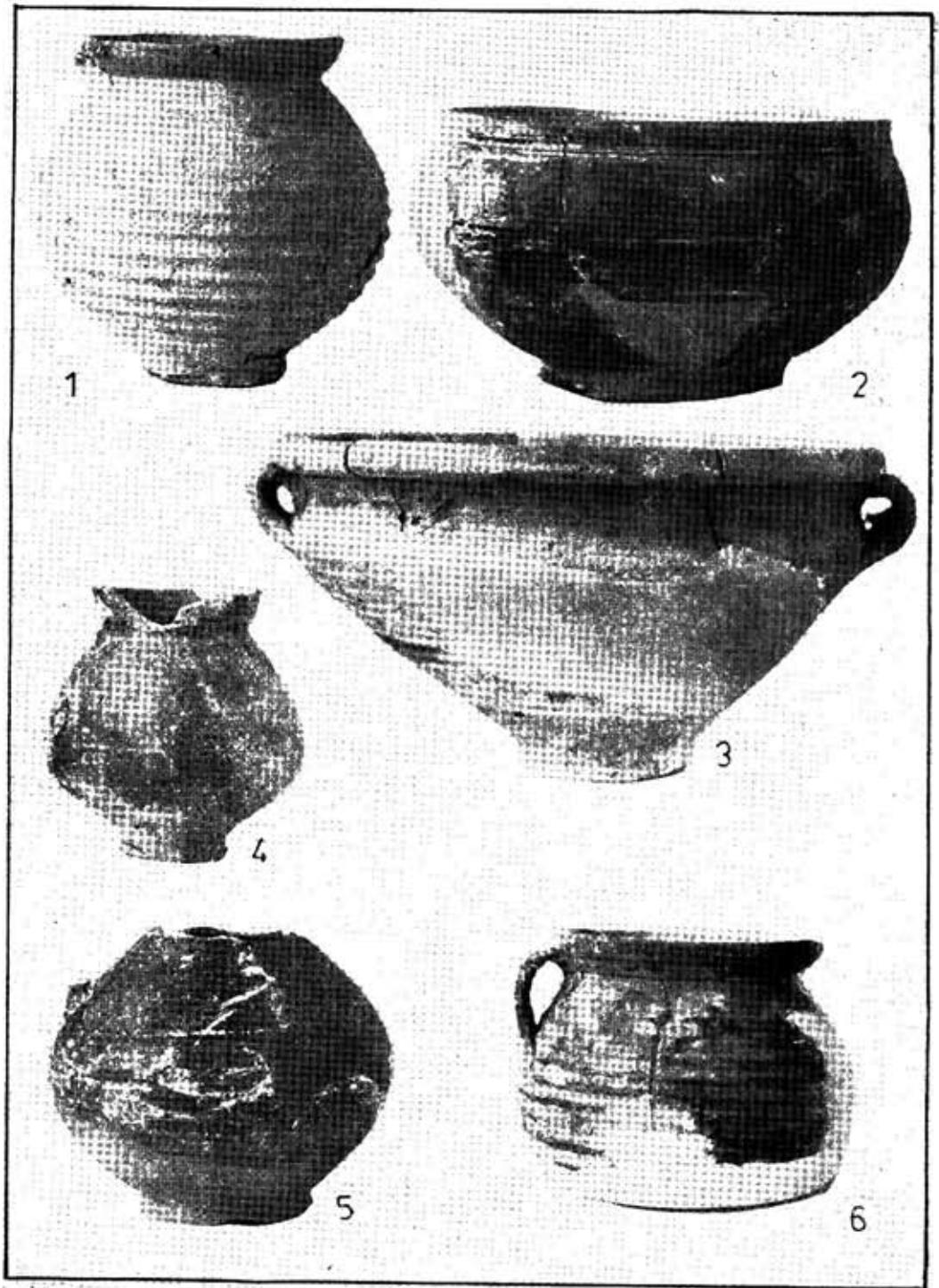
208

33

34

209

35

feminină (Cat. nr. 45; Pl. 40/3), frontonul unei edicule (Cat. nr. 48, Pl. 40/1), spatele unui cap de figurină (Cat. nr. 46; Pl. 40/4), un pieișor provenind probabil de la o păpușă (Pl. 40/2). Tot aici am inclus un nișc delfin din os folosit probabil ca pandantiv deoarece are o perforație pe mijlocul corpului (Cat. nr. 44; Pl. 40/5).

O atenție deosebită merită o gemă din calcedoniu, reprezentând pe zeița Athena cu lancea, scutul și o pateră; piatra de inel se datează în prima jumătate a sec. II p., fiind descoperită pe nivelul IV din caseta 43 (Cat. nr. 49 Pl. 40/6).

Recipientele pentru conservarea și transportul unor produse au fost tratate separat¹⁹.

Din situația mai sus prezentată putem afirma că locuirea de pe platou îl fiuță probabil odată cu venirea Legiunii a V-a Macedonica, cunoșnind o deosebită înflorire după anul 170 p., cînd orașul devine municipium, dezvoltare ce va atinge apogeul probabil la începutul secolului al III-lea p. Data înconjurării locuirii de pe platou, în stadiul actual al cereștilor nu o putem încă preciza. Este foarte probabil că aceasta să nu depășească mijlocul sec. III p., ceea mai recentă monată descoperită de noi întimplător în zona termelor, fiind de la Severus Alexander. Mijlocul secolului III p. este cunoscut prin invaziile carpo-gotice, moment în care așezarea extramuros pare a se restringe, apărindu-se cu său și val de pămînt.

Descoperirile arheologice de pe platou au adus primele date despre urbanistica așezării extramuros. Au fost reliefate unele aglomerări de locuire, o mare arteră rutieră, o gospodărie izolată, toate corespunzînd în linii mari, unor anumite evenimente istorice.

De asemenea, credem că a fost documentată și o producție ceramică locală de o mare amplevoie. Aceasta este confectionată dintr-o argilă specifică zonei, de culoare bej-gălbuiu, în majoritatea cazurilor și prezintă adeseori trăsături morfologice proprii acestei arii geografice.

CATALOG

OBIECTE METALICE

1. Clopotel, bronz, lipsă jumătate din corp și limba.
L = 5 cm; I = 6,3 cm; (Pl. 38/2)
C 43, + 41,40 m; MDD nr. inv. 3410.
2. Clopotel, bronz, lipsă jumătate din corp și limba.
L = 4,5 cm, I = 6,5 cm (Pl. 38/3)
C 43, + 41,40 m; MDD nr. inv. 3409.
3. Fibulă, bronz, lipsă acul
L = 6 cm; I = 2,5 cm; I = 2,3 cm
(Pl. 39/1a - b) C 46, 0,36 m; MDD nr. inv. 4522.
4. Limbă clopotel, bronz
D = 2,5 cm; I = 4,2 cm (Pl. 38/1)
C 43 + 41,40 m; MDD nr. inv. 3411.
5. Scoabă bronz
L = 3,3 cm; I = 3 cm (Pl. 38/6)
C 43 + 41,40 m; MDD nr. inv. 3412
6. Nasture bronz, email verde și roșu la partea superioară.
D = 2,9 cm; I = 0,3 cm (Pl. 38/4)
C 48 bis + 43,27 m; MDD nr. inv. 3415.
7. Ustensilă medicală (spatulă), bronz
lipsă o parte din lamă,

◀ PL. 35 — 1—2, 4—5 — VESELĂ DE MASĂ; 3, 6 — VESELĂ DE BUCĂTĂRIE.

PL. 35 — 1, 2, 4, 5 — VESSELLE À MANGER; 3, 6 — VESSELLE DE CUISINE.
TFL. 35 — 1—2, 4—5 — TISCHGESCHIRR; 3, 6 — KÜCHENGESCHIRR.

PL. 36 — 1. FRAGMENT CERAMIC CU GRAFFITI; 2. — FARFURIE; 3 — CRATITĂ.

PL. 36 — 1 — FRAGMENT CÉRAMIQUE À GRAFFITI; 2 — ASSIETTE; 3 — CASSEROLE.
TFL. 36 — SCHERBE MIT GRAFFITI; 2) TELLER; 3) KASSEROLLE.

PL. 37 — 1—7 — OPAȚE CERAMICE.

PL. 37 — 1—7 — LAMPES EN CÉRAMIQUES.

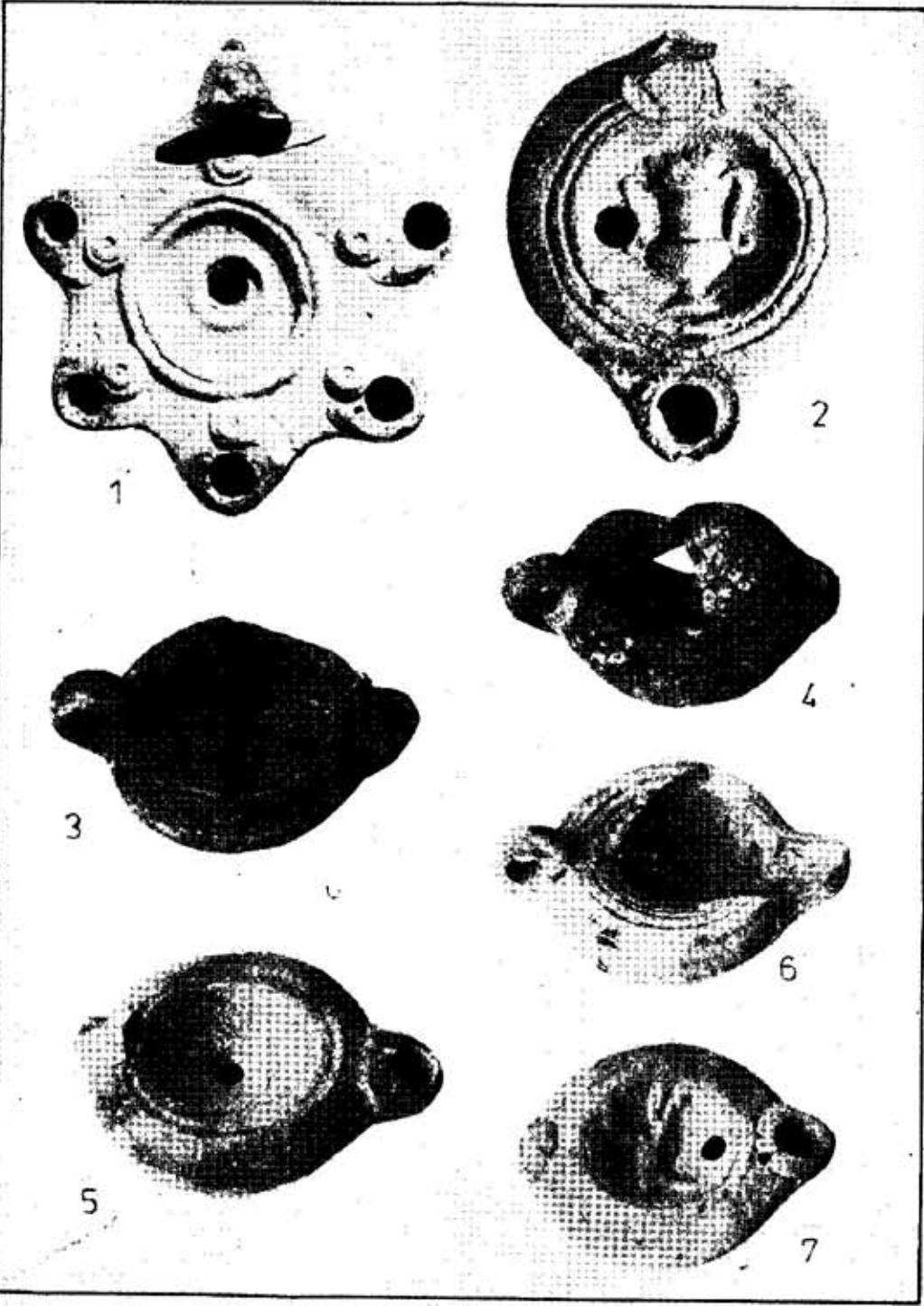
TFL. 37 — KERAMIKLAMPEN

212

36

37

213

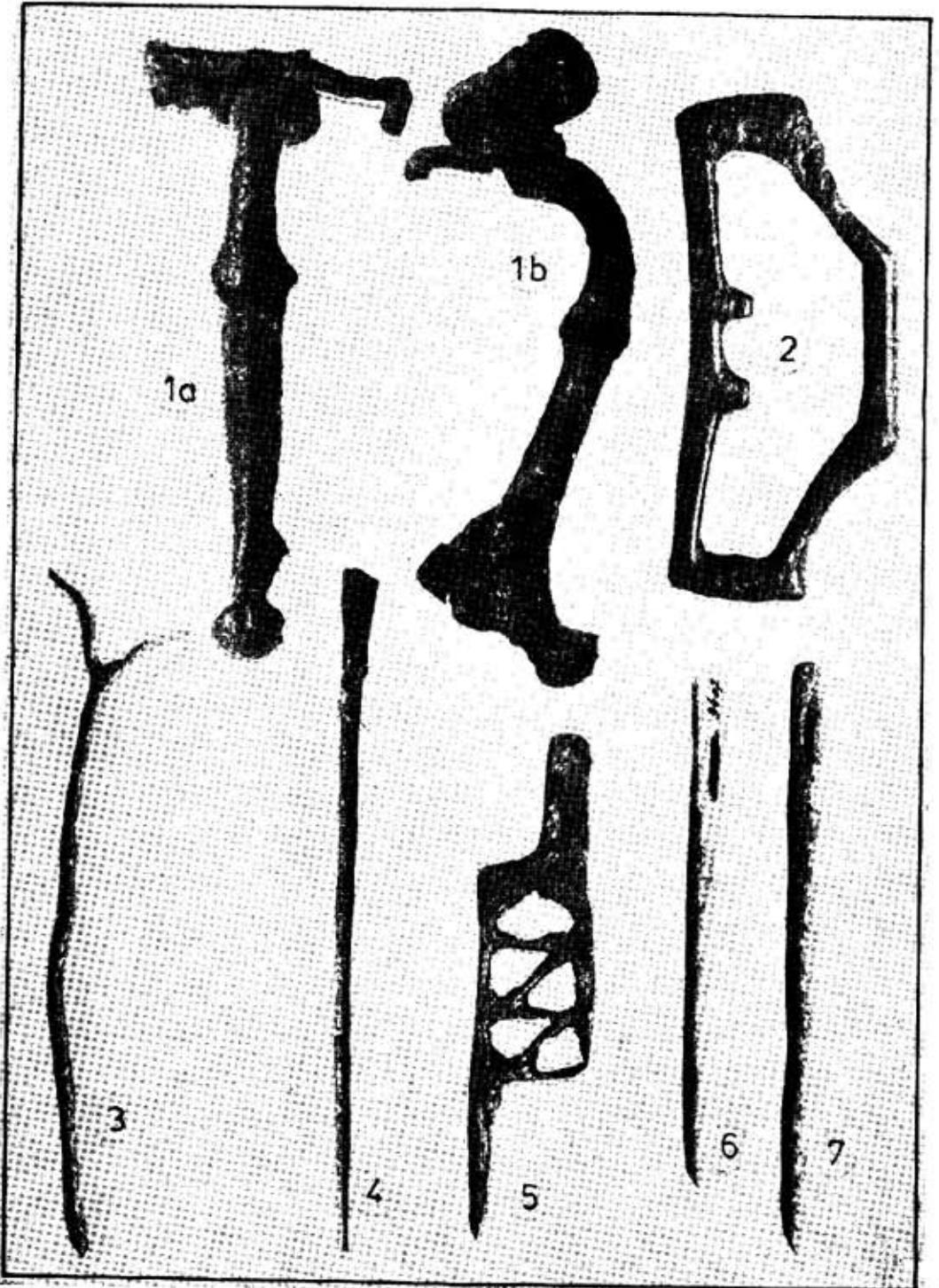

38

- 1 - 1.1 cm; L = 2.5 cm (Pl. 38/9).
C 43 - 0,40 m; MDD nr. inv. 3376.
8. Cataramă bronz.
L = 4,5 cm; L = 2,8 cm (Pl. 39/2).
C 43, - 0,50 m; MDD nr. inv. 3377.
9. Cereel, bronz
L = 2,4 cm; l = 2 cm; (Pl. 38/8)
Terme, MDD nr. inv. 3418.
10. Verigă bronz.
D = 1,4 cm; L = 2,2 cm (Pl. 38/7)
C 43, - 0,30 m; MDD nr. inv. 3378.
11. Sondă chirurgicală, bronz
L = 14 cm; l = 1,2 cm (Pl. 38/6)
Terme, pass. MDD nr. inv. 3406.
12. Ac de bronz.
L = 11,2 cm; l = 0,7 cm; (Pl. 39/4)
Terme pass. MDD, nr. inv. 3414.
13. Îneajtoare, bronz, fragmentară.
L = 4,6 cm; l = 1 cm; (Pl. 39/5)
Terme, pass. MDD, nr. inv. 3413.
14. Ac, bronz.
L = 12 cm, D = 0,2 cm. (Pl. 39/3)
C 47 - 43,10 m. MDD, nr. inv. 3416.
- OBIECTE DIN OS**
15. Ac, os.

PL. 38 - OBIECTE DE BRONZ.**PL. 38 - OBJETS EN BRONZE.****TFL. 38 - BRONZEGEREGENSTÄNDE****PL. 39 - 1-5 - OBIECTE DIN BRONZ; 6-7 - OBIECTE DIN OS.****PL. 39 - 1-5 - OBJETS EN BRONZE; 6, 7 - OBJETS D'OS.****TFL. 39 - 1-5 - BRONZEGEREGENSTÄNDE; 6-7) KNOCHEGEREGENSTÄNDE****PL. 40 - OBIECTE DE ARTĂ CERAMICE: 1-4 SI DIN OS - 5.****PL. 40 - OBJETS D'ART EN CÉRAMIQUE (1-4) ET D'OS (5).****TFL. 40 - 1-4 - KERAMIKEKUNSTGEREGENSTÄNDE; 5 - KNOCHEGEREGENSTAND****NOTE**

- Al. S. Stefan, *Troesmis, considerații topografice*, în BMJ, XI, 1971, 4, fig. 10, 12.
- E. Oberländer, „Catalogul manedelor”, în prezentul volum, nr. 12.
- Ibidem*, op. cit., nr. 9 și 13.
- Catalog nr. 13; Oswald-Pryce - „An Introduction to the Study of Terra Sigillata”, London, 1966, Ed. II, Pl. LXXIII:7.
- A. Opaiț, „Considerații preliminare asupra amforelor romane și romano-bizantine din Dobrogea”, în prezentul volum, pl. X/1.
- Catalogul manedelor*, nr. 7.
- Ibidem*, nr. 4, 6, 8.
- Ibidem*, nr. 1.
- Un studiu preliminar al ceramicii de la Troesmis prezentăm în următoarele articole din prezentul volum: „Considerații preliminare asupra amforelor romane și romano-bizantine din Dobrogea” și „Considerații preliminare asupra ceramicii romane timpurii de la Troesmis”.
- R. Vulpe, *Din Istoria Dobrogei*, București, 1968, vol. II, p. 218-268.

216

39

40

217

OBSERVAȚII CU PRIVIRE LA MORMINTELE DE INHUMAȚIE DE LA TROESMIS

IOAN VASILIU

0.0. În apropierea cetății de est, pe porțiunea înaltă a terenului, în carourile 15 și 16, conform caroiajului general al săntierului, au fost descoperite 10 morminte de inhumare, dispuse pe un șir orientat V-E cu intervale inegale între ele.

0.1. Numerotarea mormintelor s-a făcut în ordinea descoperirii lor, începînd cu cel din caseta 21 și terminînd cu cele din caseta 37.

0.2. Mormintele pot fi împărțite în două grupe, primul grup se compune din morminte (nr. 1-7) din cuprinsul casetelor 21-26. Celelalte trei morminte (nr. 8-10) au fost găsite grupate în perimetru casetei 37.

1.0. Orientarea generală a mormintelor este E-V cu capul spre vest, cu mici deviații datorate probabil anotimpului în care au fost făcute înmormintările.

1.1. Gropile mormintelor, a căror adâncime variază între — 0,60 și 1,40 m, în majoritatea cazurilor, au perforat unul sau mai multe nivele de locuire anterioară. Datorită faptului că au fost săpate în stratul cenușiu-prăfos, caracteristic perioadei feudal-timpurie, nu le-au putut fi determinate cu precizie marginile.

1.2. Scheletele în exclusivitate de adulți, au fost găsite în conexiune anatomice normală, exceptie făcînd mormîntul nr. 1, găsit fără craniu, și mormîntul nr. 4, din craniul căruia a fost găsită numai mandibula în dreptul umărului stîng.

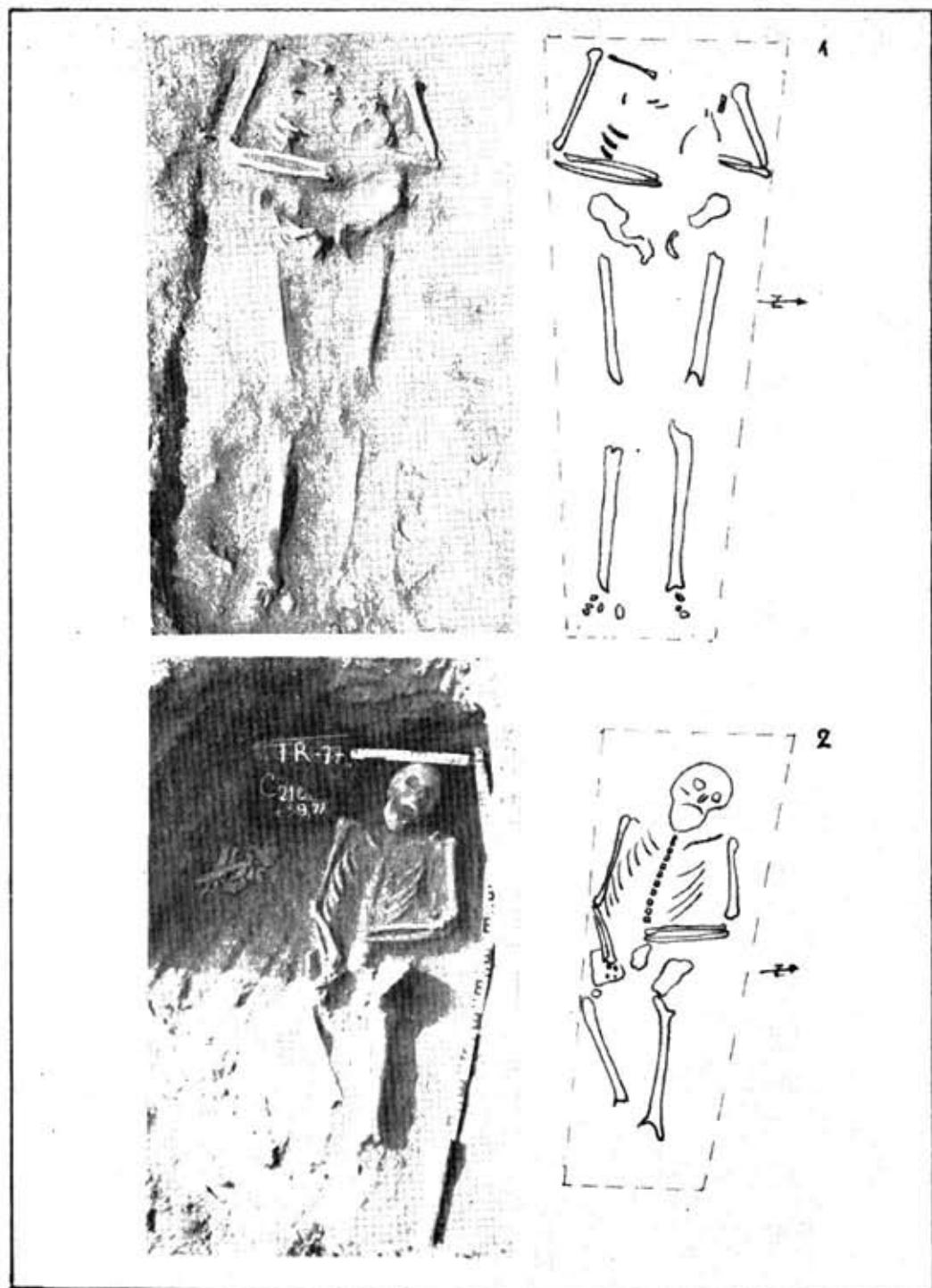
1.3. După poziția mîinilor, mormintele pot fi clasificate în următoarele patru categorii:

Cu mîinile îndoite din coate și palmele așezate pe abdomen — mormintele nr. 3, 8 (Pl. 43/3; Pl. 46/3; Pl. 46/1; Pl. 48/1).

Cu mîinile îndoite din coate și palmele așezate pe bazin — mormintele nr. 1, 5, 6, 7 (Pl. 41/1; Pl. 42/3; Pl. 43/2; Pl. 42/1-2; Pl. 43/3; Pl. 46/3).

Cu mîinile îndoite din coate, palma dreaptă fiind așezată pe bazin, stînga pe abdomen — mormintele nr. 2, 4, 10 (Pl. 41/2; Pl. 43/1; Pl. 44/1-2; Pl. 45/2; Pl. 47/1-2; Pl. 48/2).

Cu mîinile îndoite din coate și așezate cu palmele pe piept — mormîntul nr. 9 (Pl. 47/1-2; Pl. 48/3).

1.1. Urme de sieriu au fost găsite numai la mormintele grupate în caseta 37; sporadic, la mormintele 9 și 10, mult mai bine păstrate la mormintul nr. 8, în care a fost descoperit scheletul unui individ, după lățimea umerilor (41 cm) și a bazinului (39 cm), probabil o femeie (Pl. 46/1-2; Pl. 48/1). Sierul avea formă dreptunghiulară, cu lungimea de 2,05 m, lățimea la cap fiind de 0,65 m, iar la picioare de 0,38 m. Înălțimea lăzii sierului era de 0,30 m.

1.5. Asupra modului cum au fost încheiate seîndurile de stejar, nu putem da un răspuns categoric; deoarece în mormint nu au fost găsite cuie de fier, putem admite că erau fixate prin caie de lemn sau printr-un sistem similar „cozii de rindunică”.

1.6. Din cele 10 morminte descoperite, numai mormintele nr. 6 și 8 prezintă piese de inventar, fragmente din brățări de stică de culoare albastră (Pl. 24, fig. 3-6), confectionate din bară ovală, respectiv pătrată în secțiune cu analogii în necropola de la Dinogetia¹.

2.0. În privința încadrării cronologice, mormintele descoperite la Troesmis, ținând seama de faptul că în cadrul cimitirului de la Garvău din sec. XI-XII, poziția măniilor indoite din coate și așezate cu palmele pe abdomen este caracteristică mormintelor creștine², și că perioada dintre secolele XII-XIV, în regiunea Dunării inferioare, poziția măniilor la mormintele creștine se schimbă prin așezarea palmelor pe piept în loc de abdomen, punindu-le în corelație și cu descoperirile aparținând perioadei feudal-timpurii din caseta nr. 9³, pot fi datează cu rezervele de rigoare, ca aparținând secolului XIII.

2.1. Un al 11-lea mormint de inhumare a fost descoperit la sănțul de control, în dreptul metritor 47-48, la aproximativ 250 m distanță de precedentele. Groapa mor-

PL. 41 — FIG. 1 — MORMINTUL NR. 1

FIG. 2 — MORMINTUL NR. 2

PL. 41 — FIG. 1 — TOMBE NR. 1

FIG. 2 — TOMBE NR. 2

TAF. 41 — ABB. 1 — DAS GRAB. NR. 1 ABB. 2 — DAS GRAB. NR. 2

PL. 42 — FIG. 1 — 2 — MORMINTUL NR. 6 ►

FIG. 3 — MORMINTUL NR. 5

PL. 42 — FIG. 1 — 2 — TOMBE NR. 6

FIG. 3 — TOMBE NR. 5

TAF. 42 — ABB. 1 - 2 — DAS GRAB. NR. 6 ABB. 3 — DAS GRAB. NR. 5

PL. 43 — FIG. 1. — MORMINTUL NR. 6 ►►

FIG. 2. — MORMINTUL NR. 5

FIG. 3 — MORMINTUL NR. 7

PL. 43 — FIG. 1. — TOMBE NR. 6

FIG. 2. — TOMBE NR. 5

FIG. 3 — TOMBE NR. 7

TAF. 43 — ABB. 1 — DAS GRAB. NR. 6 ABB. 2 — DAS GRAB. NR. 5

ABB. 3 — DAS GRAB. NR. 7

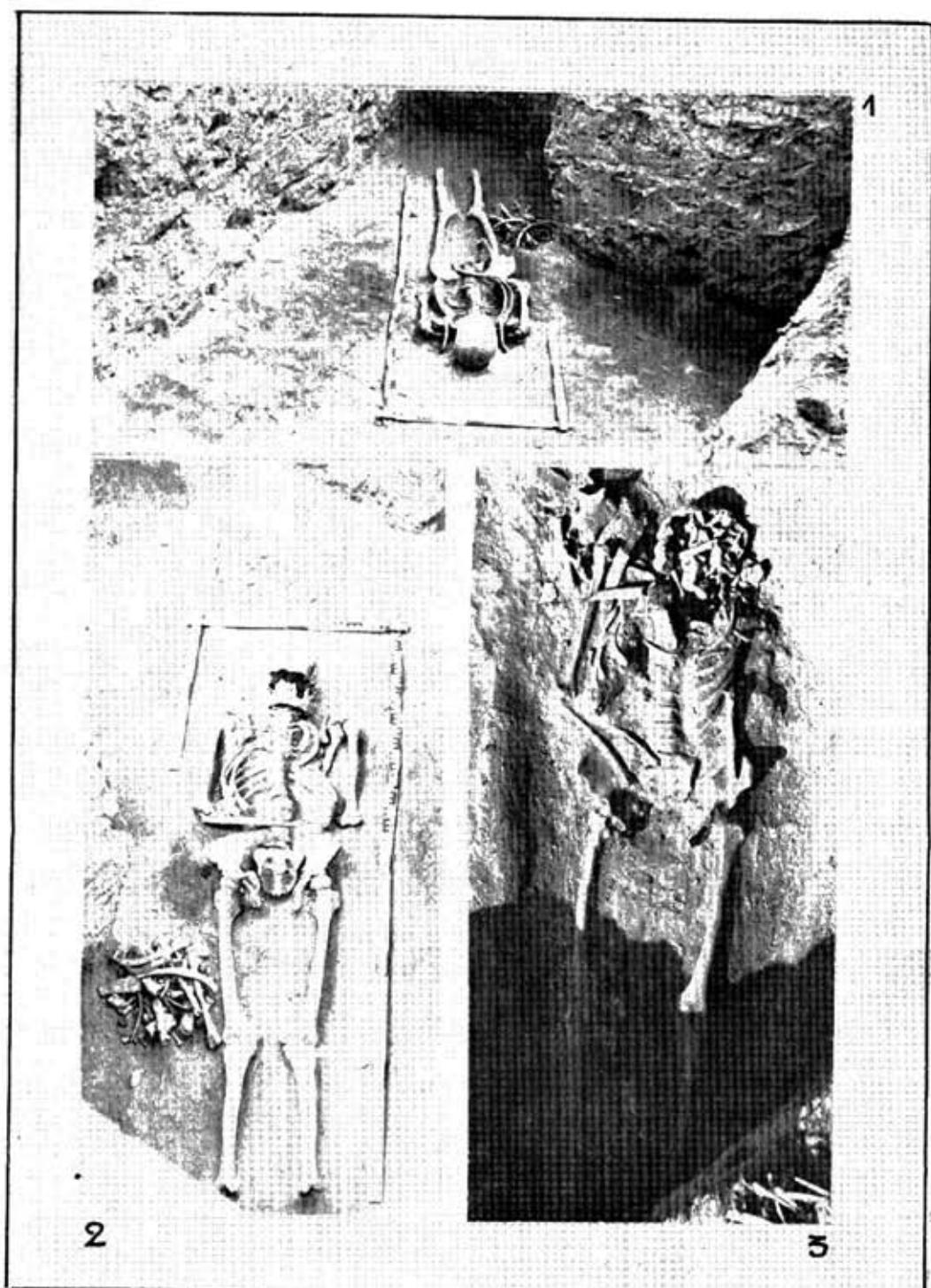
PL. 44 — FIG. 1 — 2 — MORMINTUL NR. 4 ►►►

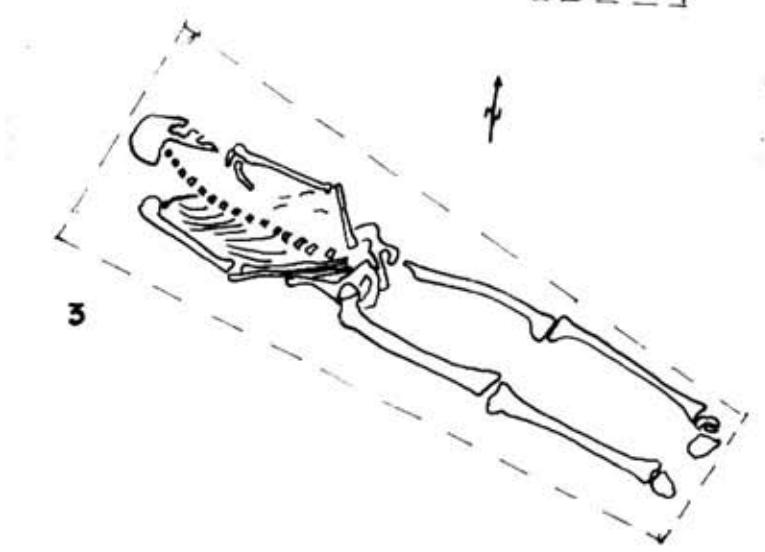
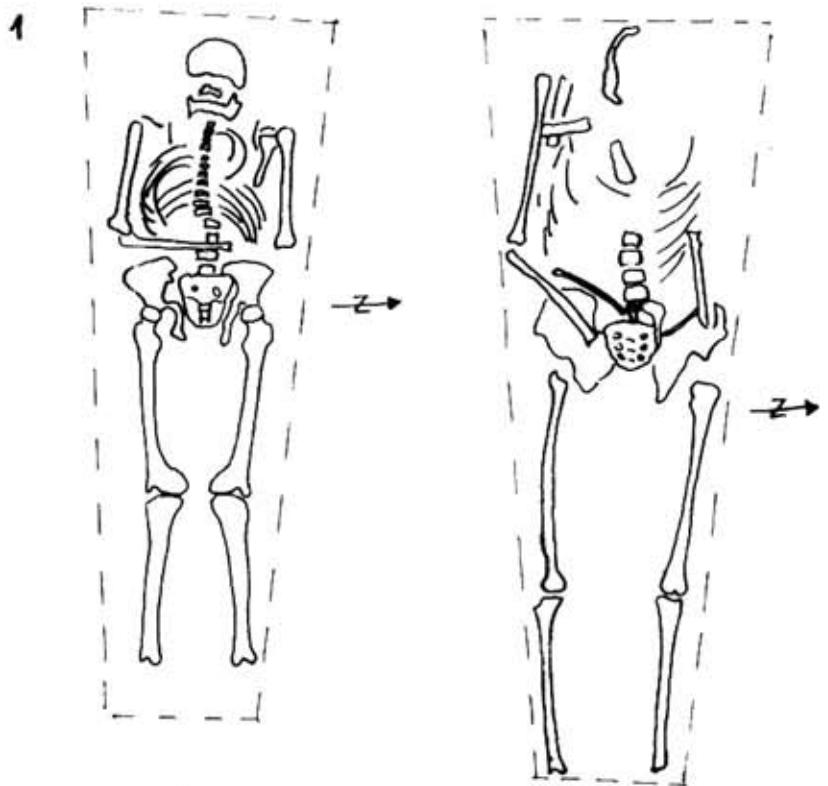
FIG. 3 — MORMINTUL NR. 3

PL. 44 — FIG. 1 — 2 — TOMBE NR. 4

FIG. 3 — TOMBE NR. 3

TAF. 44 — ABB. 1 — 2 — DAS GRAB. NR. 4 ABB. 3 — DAS GRAB. NR. 3

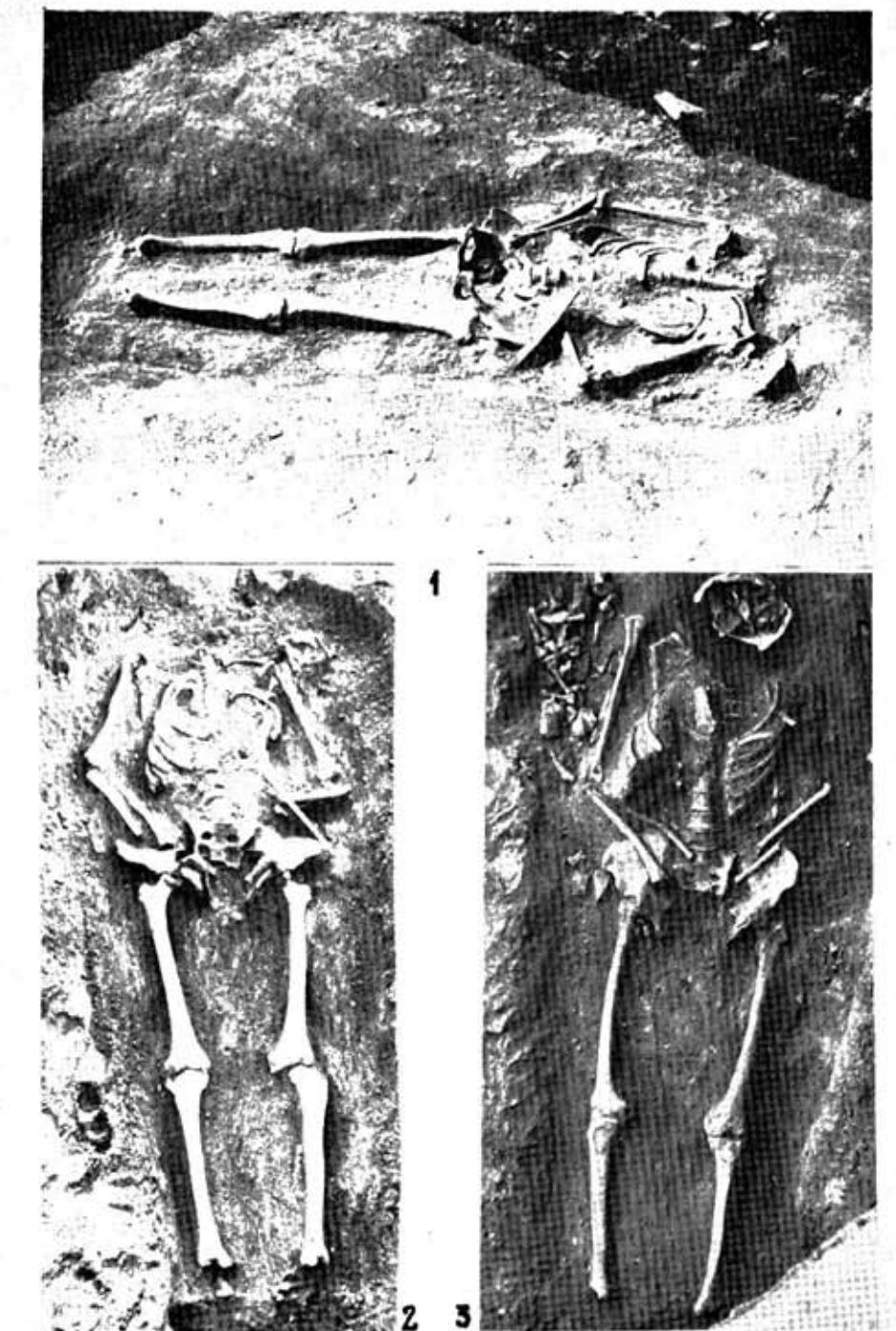

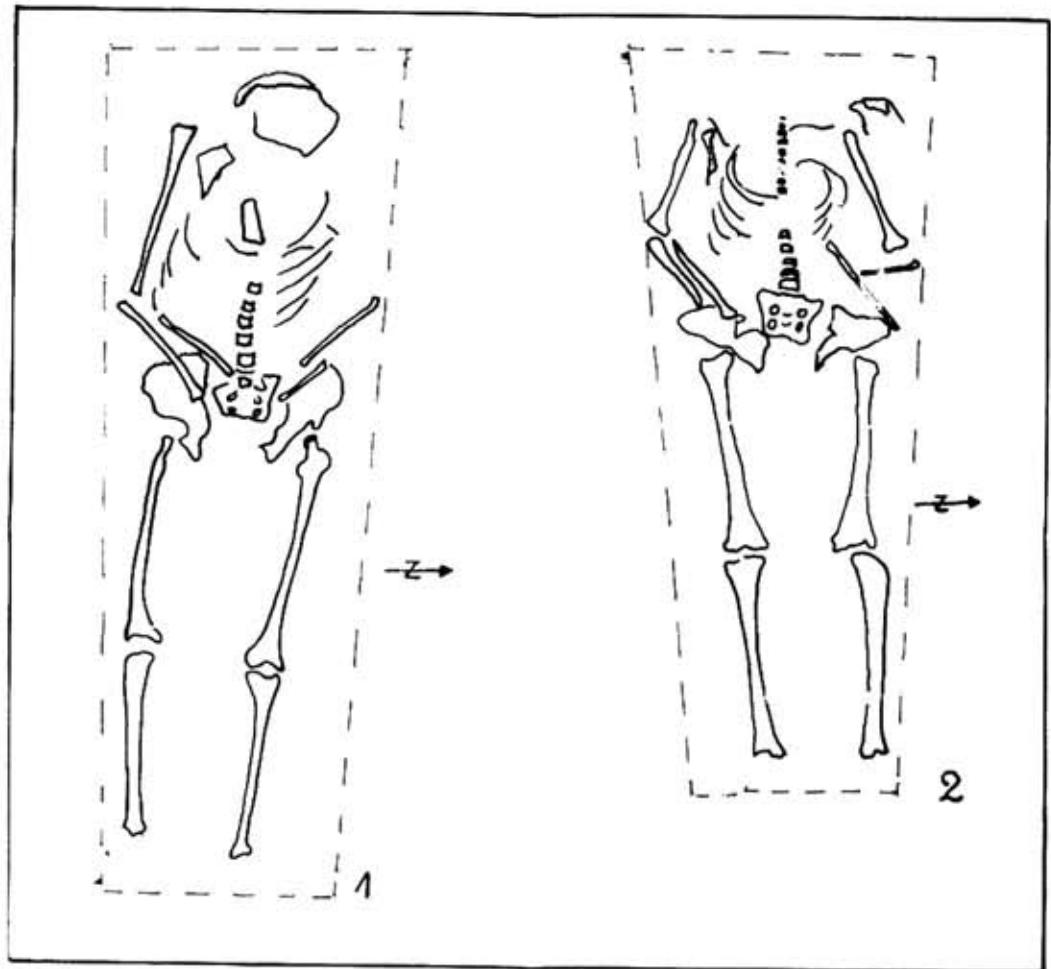
43

222

44

223

45

PL. 45 — FIG. 1 — MORMÎNTUL NR. 3 FIG. 2 — MORMÎNTUL NR. 4

PL. 45 — FIG. 1 — TOMBE NR. 3 FIG. 2 — TOMBE NR. 4

TAF. 45 ABB. 1 DAS GRAB NR. 3 ABB. 2 DAS GRAB NR. 4

mormântului săpată în loess la adâncimea de ~ 1,75 m. avea formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 1,80/0,70 m. (Pl. 48, fig. 4).

2.2. Scheletul în conexiune anatomică normală, întins pe spate cu mîinile pe lingă corp, era orientat V—E, cu capul la est.

PL. 46 — FIG. 1—2. — MORMÎNTUL NR. 8 ▶

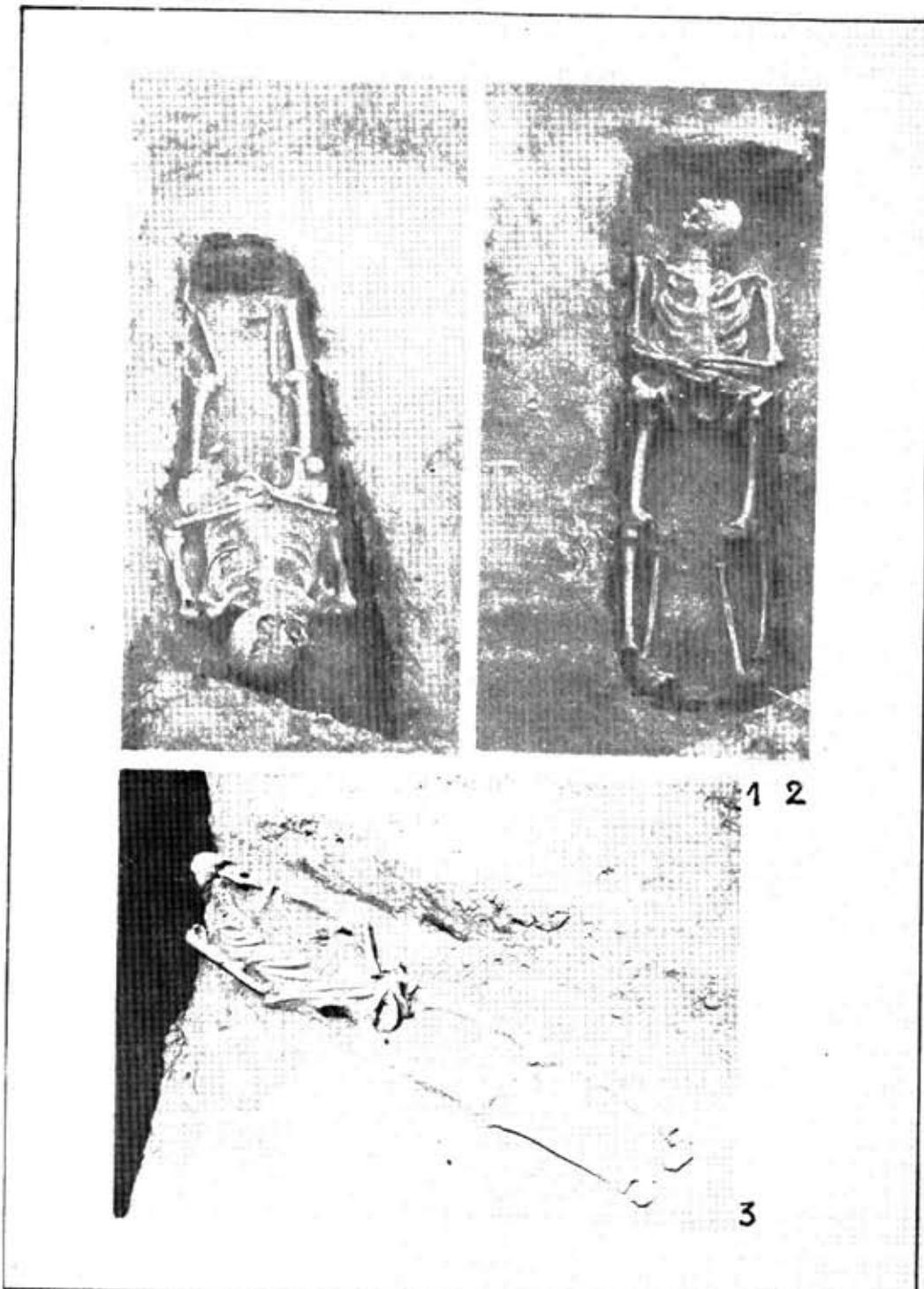
FIG. 3. — MORMÎNTUL NR. 7

PL. 46 FIG. 1—2. TOMBE NR. 8

FIG. 3. TOMBE NR. 7

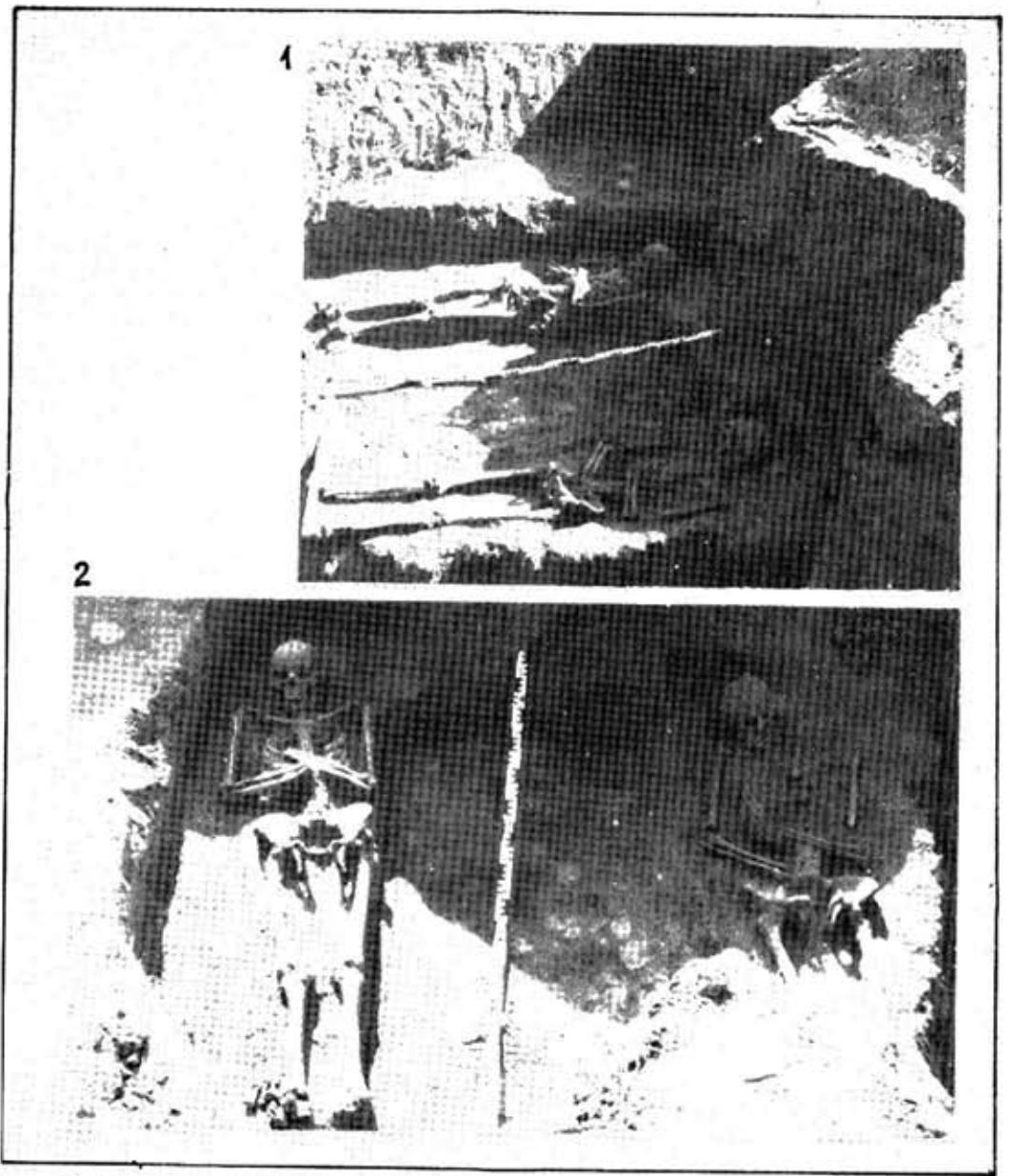
TAF. 46 — ABB. 1—2. DAS GRAB NR. 8 ABB. 3. DAS GRAB NR. 7

224

46

225

47

PL. 47 — FIG. 1—2. — MORMINTELE 9 ȘI 10

PL. 47 — FIG. 1—2. — TOMBES NOS. 9—10.

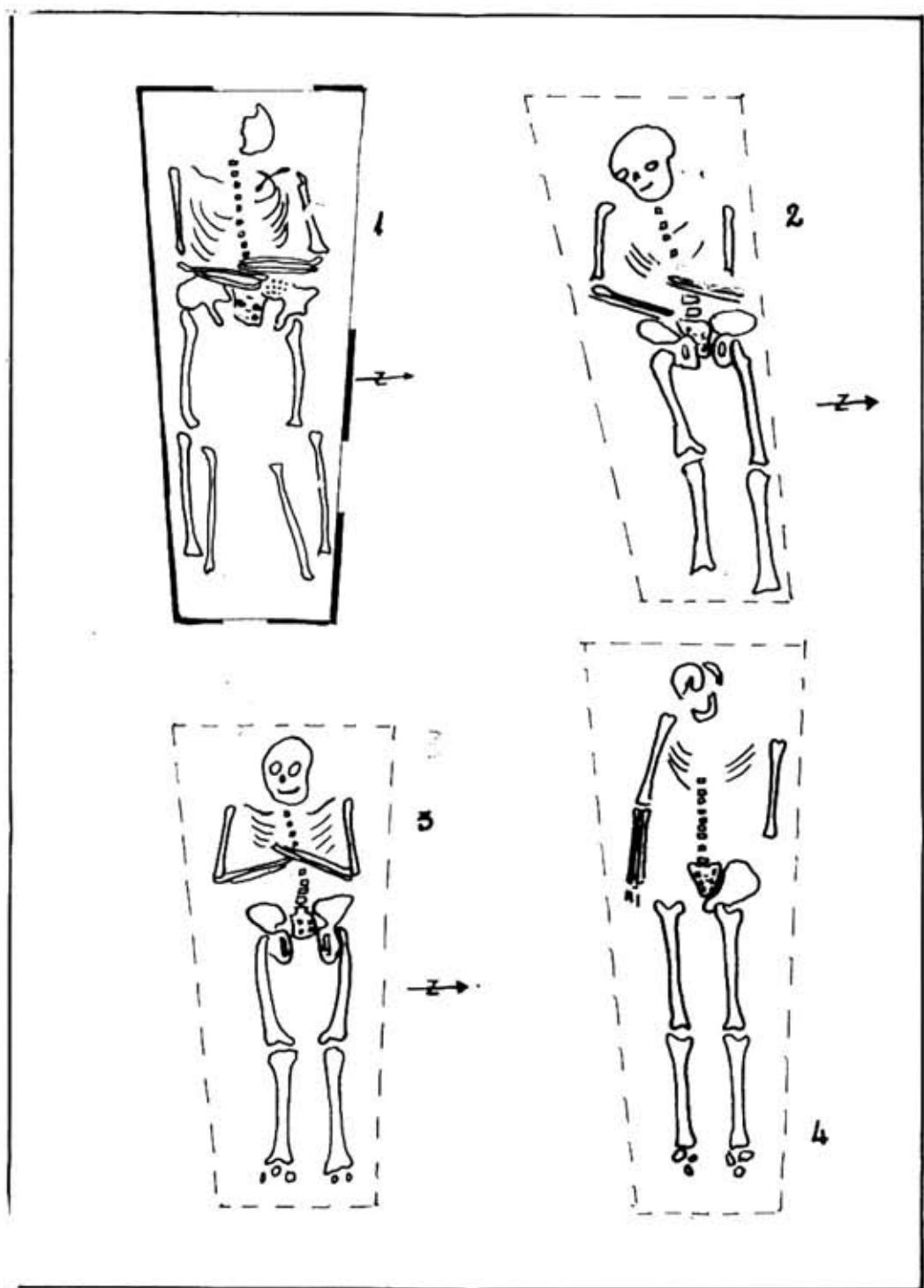
TAF. 47 — ABB. 1—2. — DIE GRABE NR. 9—10.

PL. 48 — FIG. 1 — MORMINTUL NR. 8 FIG. 2 — MORMINTUL NR. 10

FIG. 3 — MORMINTUL NR. 9 FIG. 4 — MORMINTUL NR. 11

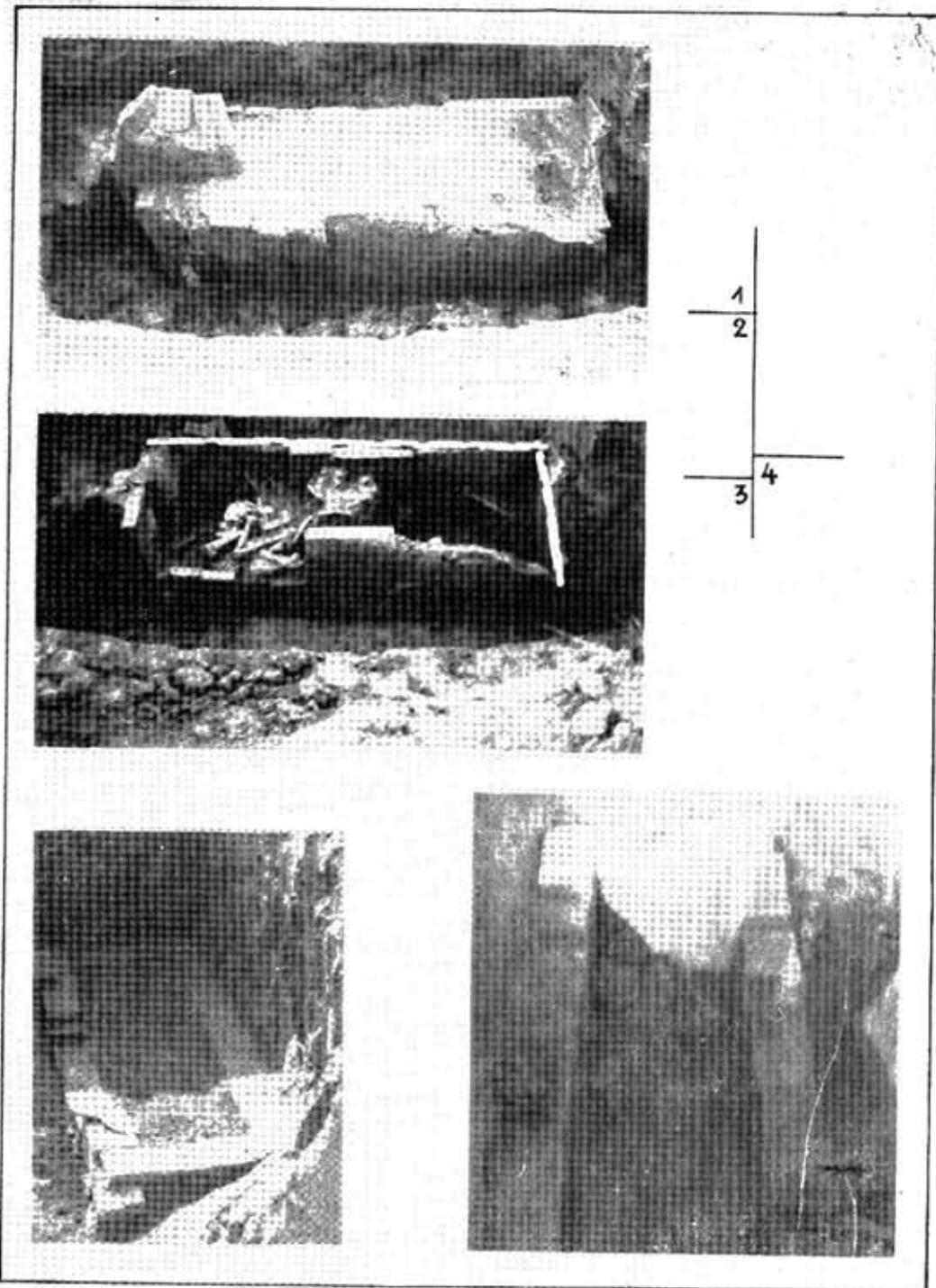
PL. 48 — FIG. 1. — TOMBE NO. 8 FIG. 2 — TOMBE NO. 10 FIG. 3 — TOMBE NO. 9

FIG. 4 — TOMBE NO. 11

48

227

49

2.3. În groapa mormintului nu au fost descoperite urme de sieru și nici o piesă de inventar „cea ce îngreiază înțelegerea cronologică.

2.4. Distanța mare față de mormintele aparținând perioadei feudal-timpurii, orientarea scheletului și caracterul izolat al înmormântării, exclud posibilitatea apartenenței lui la această perioadă.

3.0. La Sud-Vest de cetatea de est, au fost descoperite două morminte aparținând locuirii romane timpurii de la Troesmis.

3.1. Înmormântările s-au făcut în cutii confectionate din cărămizi de diferite dimensiuni (Pl. 49, fig. 1-4).

3.2. Fiind jefuite din antichitate, în interiorul locuitorilor au fost găsite deranjate, lipsite de inventar, astfel că nu le putem închinde cu precizie din punct de vedere cronologic.

BIBLIOGRAFIE

1. *Dinogeia*, I, p. 302, fig. 174 A, 1; pp. 309-310, fig. 175 H.
2. *Dinogeia*, I, p. 371; pentru aceeași problemă vezi și săpăturile colectivului Verbicioara.
3. Vezi mai sus, Gh. Manu și Adamescu, *Urmă de locuire din perioada feudal-timpurie la Troesmis*.

TAF. 48 ABB. 1 - DAS GRAB NR. 8 ABB. 2 - DAS GRAB NR. 10 ABB. 3 - DAS GRAB NR. 9 ABB. 4 - DAS GRAB NR. 11

**PL. 49 FIG. 1-2. - MORMÂNTUL NR. 1 - PERIOADA ROMANĂ
FIG. 3-4 - MORMÂNTUL NR. 2 - PERIOADA ROMANĂ**

*PL. 49 - FIG. 1-2, TOMBE NO. 1, ÉPOQUE ROMAINE
FIG. 3-4, TOMBE NO. 2, ÉPOQUE ROMAINE*

TAF. 49 - ABB. 1-2, DAS GRAB NR. 1 - (DIE ROMANISCHE EPOCHE)
ABB. 3-4, DAS GRAB NR. 2 - (DIE ROMANISCHE EPOCHE)